Milliyet
ÇOCUK
22 Ekim 1984 ● Sayı: 43 ● 60 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
BİLİM DÜNYASI ANSİKLOPEDİSİ
Eki ile

ORMANLAR KRALI ROBIN

ÇOCUKLAR! OKUL GEREÇLERİNİZİ* FLORAN 2R VERİYOR...

Bu yıl okul gereçleriniz Floran 2R'den...

Çantalar, kalem kutuları, defterler, defter kapları, kalemler, kalemtraşlar, silgiler, cetveller... Hepsi birden FLORAN 2R kullananın oluyor!

Floran 2R ile her gün özenle dişlerinizi fırçalayın. Hem sağlığınızı koruyun, hem armağanlar kazanın.

Floran 2R dünyanın en gelişmiş formülüyle üretilen diş macunudur.

Floran 2R'nin kırmızı-beyaz çizgilerindeki 2 ayrı florürü diş minelerini korur, çürümeleri önler.

Floran 2R'nin Kalsimini dişleri daha da beyaz yapar.

Floran 2R, özel plastik ağızlı, en sağlıklı diş macunu tüpündedir.

2 FLORÜRLÜ
FLORAN 2R KULLANIN,
ARMAĞANLAR KAZANIN

***55.000 adetlik Floran 2R armağanlarına KATILMA KOŞULLARI:**

- 2 adet Floran 2R'nin "satış fiyatı" yazılı tüm yüzeyini kesin.
- Arkasına adınızı, soyadınızı, ev adresinizi, okulunuzu, sınıfınızı ve satın aldığınız yeri yazın.
- Bir zarfa koyup engeç 5 Kasım 1984 gününe kadar P.K.657 Beyoğlu-İstanbul adresine postalayın.
- Her iki adet "satış fiyatı" yüzeyi için, bir adet kur'a numarası verilecektir.
- Noter huzurunda yapılacak çekilişte kazananlar duyurulacaktır.

FLORAN + FLORAN = 1 kur'a numarası

2 FLORÜRLÜ FLORAN 2R
...ŞİMDİ YAŞAM DAHA DA GÜZEL

bizden size

"YARIŞMA" İÇİN SON 3 GÜN

*ŞİİR, öykü, resim ve karikatür dallarında düzenlediğimiz **Ödüllü Yarışma**'mıza katılma süresinin bitmesine 3 gün kaldı çocuklar! Bugüne kadar bize gönderilen yapıtların sayısı bir hayli kabarık. Süre dolunca ayırım işlemine geçilecek ve dört daldaki yapıtlar için ayrı ayrı birer seçici kurul oluşturulacak. Bu konudaki ayrıntılı bilgiyi sizlere gelecek sayımızda duyuracağız.*

*GEÇEN sayımızda **Armağan Yağmuru** kampanyamıza ait 3 yedek kupon yayınladık. Renkli Televizyon için 4, Bilgisayar için 4 ve Çalışma Odası Takımı için 1 No.lı kuponları tekrar yayınlayarak, herhangi bir nedenle dergimizi bulamamış ya da elde edememiş okurlarımızın bunları yedek kupon olarak kullanmalarını sağlamış bulunuyoruz. Hangi No.lı kuponunuz eksikse, bunları onların yerine koyarak kupon sayısını tamamlayabilirsiniz.*

*RED KİT albümlerinin yayımını da sürdürüyoruz. **Milliyet Yayınları**'nın bu diziden çıkardığı son kitap: **Red-Kit-Sarah Bernard**da çıkmış bulunuyor. Bayilerden alabileceğiniz gibi, Satış Servisi'mizden de ödemeli olarak isteyebilirsiniz.*

*BU sayımızın öyküsü **Muzaffer İzgü**'den. Adı: Eskici Dede. Özellikle güldürü türündeki yapıtlarıyla ün yapan yazaramızın bu öyküsünü de zevk ve beğeniyle okuyacağınıza eminiz.*

Armağan Yağmuru kampanyamızın kuponlarını yayınlamaya devam ediyoruz.

Esenlik dileklerimizle.

okurun sesi

Bu sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **"Milliyet Çocuk Dergisi, Okurun Sesi Cağaloğlu-İstanbul"** adresine bekliyoruz

Derginizi yeni almaya başladım. Yayınladığınız çizgi romanları çok beğeniyorum. Sizden isteğim Türkiye Ansiklopedisi'ni yayınlamanızdır.

Birim Esener (Çanakkale)

Derginizi ilgiyle izliyor ve her hafta alıyorum. Red-Kit, Siyah Kısrak ve Cimcime gibi çizgi romanları çok seviyorum. Sizden isteğim; Tarih Ansiklopedisi eki yayınlamanızdır.

Eşref Özyurt (Erzurum)

Milliyet Çocuk Dergimizi iki yıldan beri almakta ve zevkle okumaktayım. Sizden ricam dergimizde Ülkeler ve İllerimizi tanıtıcı yazılar ile uzay ansiklopedisi yayımlamanızdır.

Murat Ender (Balçık)

içindekiler

Bizden Size 3
Red-Kit 4-9
Kırk Ambar 10-11
Öykü-Şiir 12-13
Bilmece-Bulmaca 14
Şimşek Santrfor 15-18
Bilmece-Bulmaca 19
Bilim Dünyası 20-21
Ormanlar Kralı Robin 22
Pul Köşesi 23
Ege'nin Altın Öyküleri 24
Okurdan Okura 25-26
Beyaz Diş 27-30
Sınıftaki Afacan 31-32
Afacanlar 33-36
Dünyanın D.Bucağından 37-38
Bob Morane 39-42

Milliyet ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreterler
AYSEL UĞURONACİ ÖZDAĞLI

Teknik Danışman
YETKİN ALDİNÇ

Adres: MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları Prof. Kâzım
İsmail Gürkan Cad. No: 10
Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefonlar: 526 83 86 - 520 83 94
528 42 67 - 528 55 76

Abone Koşulları: Yıllık: 3640.— TL.
TL. Altı Aylık: 1820.— TL.

Abone ve Satış İçin Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Cağaloğlu - İSTANBUL

Milliyet Yayın A.Ş. Ayazağa Ofset Tesisleri'nde hazırlanmış ve basılmıştır.

Türkiye'de Satış Fiyatı: 60 Lira
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı: 80 Lira

22 Ekim 1984 Sayı: 43
Yıl: 13 Cilt: 4

Dergimize gönderilen yazılar, yayımlansın yayımlanmasın iade edilmez...

RED KİT

APAÇİ GEÇİDİ

2

RED KİT

APAÇİ GEÇİDİ

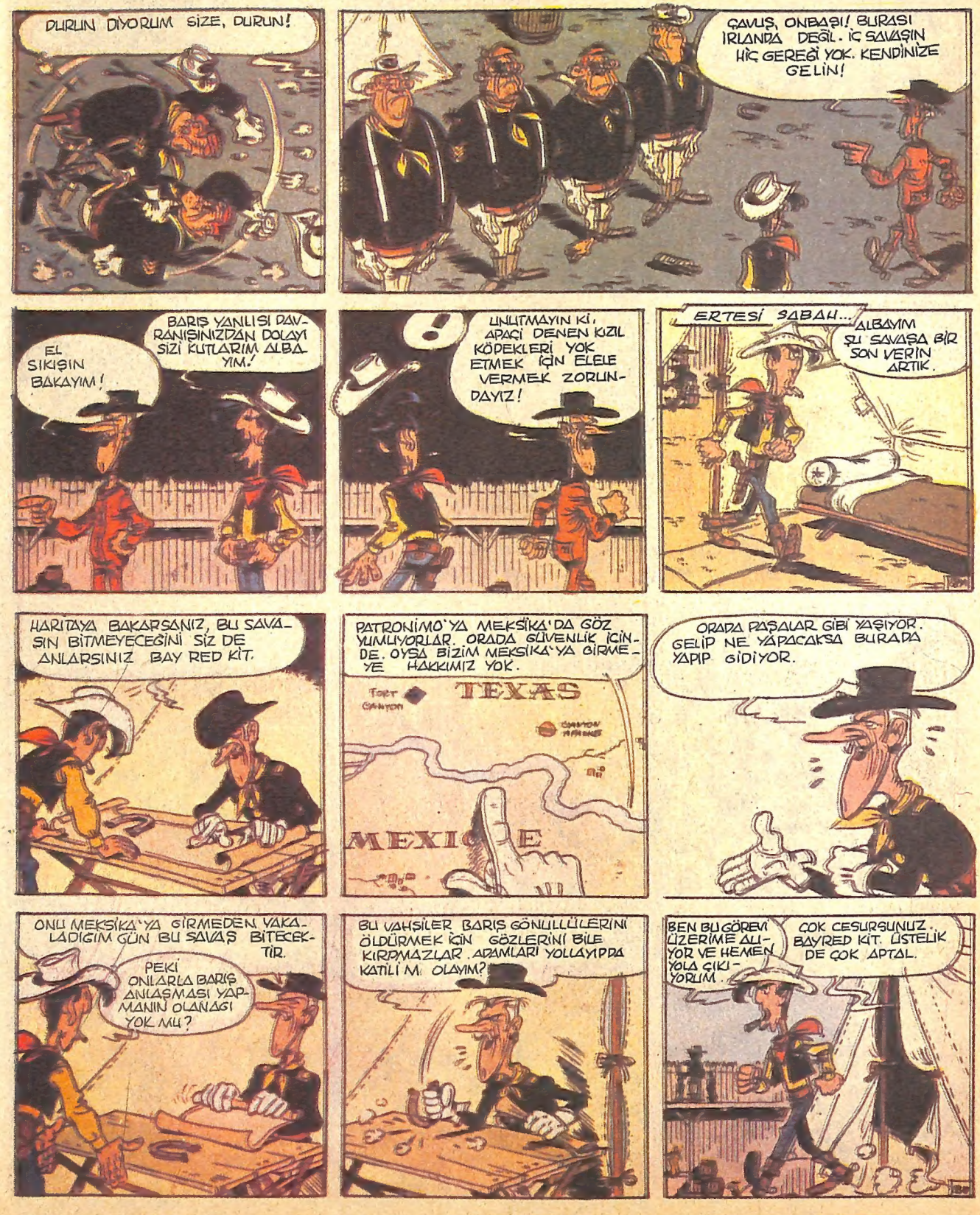

RED KİT

APAÇİ GEÇİDİ

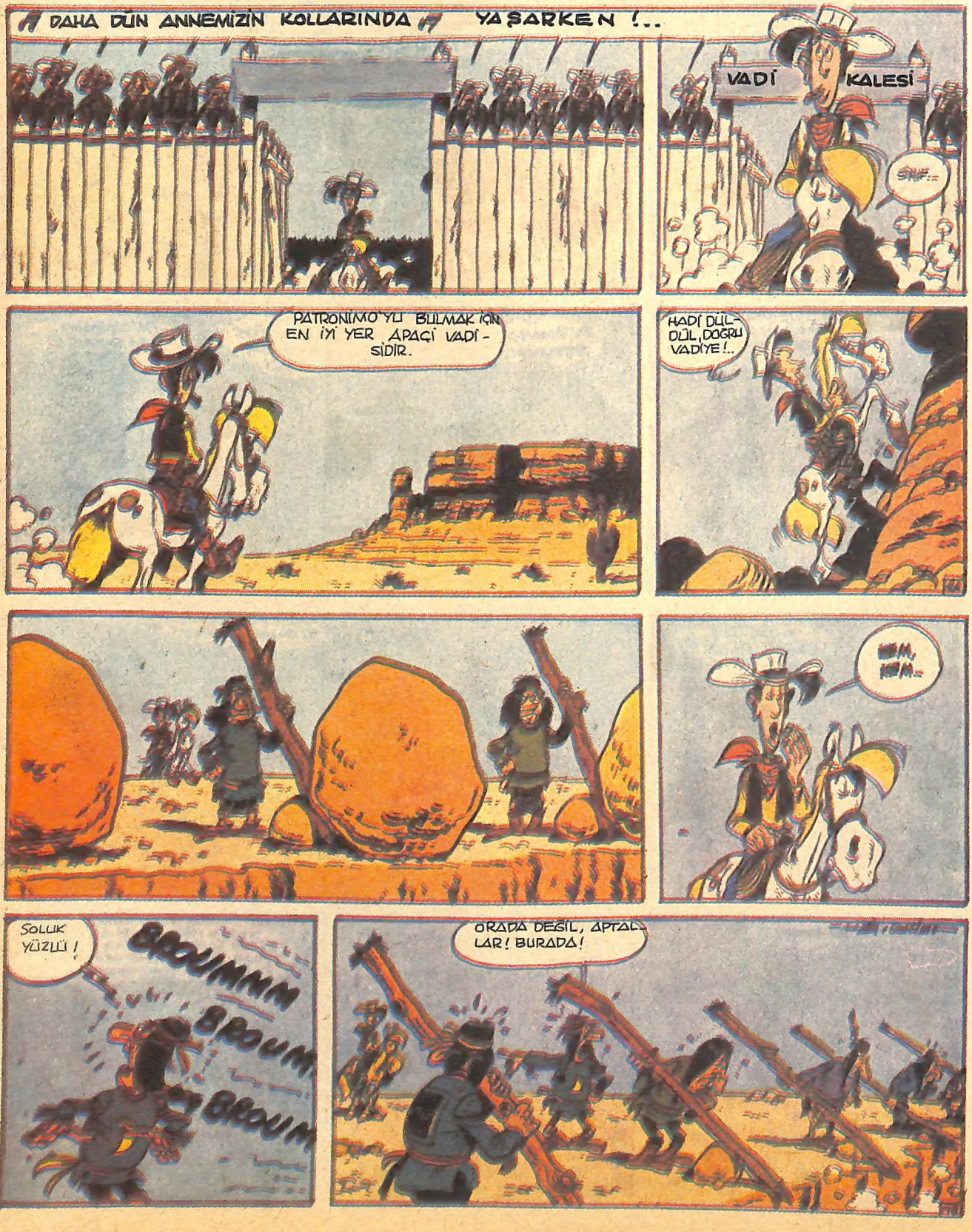

RED KİT

APAÇİ GEÇİDİ

RED KİT

APAÇİ GEÇİDİ

RED KİT

APAÇİ GEÇİDİ

Sürecek

40 ambar

AVRUPA'DA KURT NESLİ TÜKENİYOR

"Dünya Doğa Vakfı" tarafından yapılan araştırmaya göre, beş ülke dışında Avrupa'da kurt nesli tükendi. Bugün önemli sayıda kurdun bulunduğu ülkeler, Türkiye dışında Yugoslavya, Yunanistan Romanya. Öteki ülkelerde kurtlar ya tümüyle yok oldu ya da hayvanat bahçesi ve parklarda barındırılan birkaç taneden ibaret kaldı.

1976 yılında "Kurtları Kurtarın" kampanyasıyla kurt avının yasaklandığı İtalya'da ise büyük çabalarla kurt sayısı 250'ye çıkarılabildi...

DÜNYANIN EN SICAK EN SOĞUK YERLERİ

Birçok kişinin sandığı gibi dünyanın en soğuk yerleri Kutup bölgeleri değildir. Dünyanın en soğuk yeri, Sibirya'daki Yakutsk bölgesidir. Burada sıfırın altında 86 derece ısı düşüklüğü saptanmıştır. Böylesine soğuk, kutupların hiçbirisinde görülmüş değildir.

En yüksek sıcaklık da böyledir. Yani, sanıldığı gibi Ekvator kuşağının geçtiği bölgeler değildir.

Kuşkusuz Ekvator kuşağındaki bölgeler de çok sıcaktır. Ancak, en fazla sıcak Afrika'nın Büyük Sahra çölündedir. Burada sıcaklık gölgede sık sık 60 dereceye kadar yükselir. Sıfır üstü 40 derecede ise yaşam durmaktadır. Bu büyük çölde de zaten yaşam hemen hemen yok gibidir...

ELEKTRİK ZİLİ

Elektrik zilini 1840 yılında Amerikalı bilim adamı Joseph Henry buldu. Bugün kullandığımız ziller, yumuşak bir demir levha etrafına sarılan tellerin bu levhayı manyetik hale getirmesi kuralına göre işler. Voltajı düşürülmüş elektrik cereyanı önce demir bölümü manyetikler, bu da tıpkı bir mıknatıs gibi zil kolunu çeker, topuz zile dokundukça ses çıkar.

SİNEK YİYEN BİTKİLER

Dünyadaki her türlü haşeratı-sinek ve böceği-yiyebilen tek bitki Beyaz Zambaktır. Beyaz Zambak'ın ana vatanı Güney Denizi adalarıdır.

İlginç biçiminden dolayı "Kral kobra" adı da verilen Tropikal Zambak, bugün Batı dünyası insanları tarafından hem bir "Süs bitkisi" hem de zararlılara karşı bir "Koruyucu" olarak kullanılıyor.

Kendisini haşaratla beslediğinden ötürü başka hiçbir besin maddesine gereksinimi olmayan tropikal beyaz zambakların etki alanları her yıl biraz daha genişliyor. Örneğin, küçük bir tropikal zambağın haşaratı etkileme alanları ilk yılda sadece bulunduğu yerle yarım metre ötesi iken, ikinci yılda bu alan 75 santime, üçüncü yılda ise bir metreye ulaşıyor.

Günümüzde, sinek ve böceklerle mücadale için, özellikle sıcak yerlerde DDT gibi ilâçların yanısıra, Beyaz Zambak da kullanılıyor.

DÜNYANIN EN BÜYÜK OKYANUSU

Dünyanın en büyük okyanusu Pasifik Okyanusu'dur.

Pasifik Okyanusu'nun yüzeyi, yeryüzündeki öteki okyanusların toplam yüzeyinin yüzde 46'sını oluşturur. Yüzölçümü 166.240.000 kilometre karedir.

Pasifik Okyanusu'nu geçmek için 17.550 kilometrelik bir uzaklığı geçmek gerekir. Bunu yapabilmek için Ekvator'da Guayaquil'den yola çıkıp, Taylant'ın başkenti Bangkok'a kadar gidilmesi gerektir.

Okyanusların bazı noktalarında derinlik 11 kilometreyi geçer. Böylesine bir uzaklık ise ancak "ses dalgaları" aracılığıyla ölçülüp saptanabilir. Sesin deniz dibinde yayılma hızını bilen uzmanlar, bunu hesaplayıp okyanusun derinliğini hemen söyleyebilirler. Tabii, özel aygıtlar aracılığıyla...

DÜNYANIN EN İRİ HAYVANLARI

Dünyanın en büyük hayvanı mavi balinadır. Bazı mavi balinaların boyu 30 metreyi, ağırlığı 110 tonu geçer... Karada yaşayan en büyük hayvan ise fildir. Afrika fillerinin erkekleri bazen 10 ton ağırlık ve 4 metre ye ulaşırlar.

Filden sonra en iri kara hayvanı su aygırı-hipopotam-dır. Kısa boylu bir hayvan olan su aygırı 4 ton ağırlığındadır.

Dünyanın en büyük yılanı ise "Anakonda"dır. 460 kilo ağırlığındaki bir Anakonda'nın boyu 12 metredir.

En büyük kuş ise 2 metre 60 cm ve 13 kg ağırlığındaki devekuşudur

KOLONYA'NIN TARİHİ

18. yüzyılda, Köln kentinde Maria Farina adlı bir kadın "Hoş lavanta suyu" adını verdiği bir sıvı satarak evinin geçimini sağlamaya çalışıyordu. Yaptığı bu sıvı kısa sürede herkes tarafından çok beğenildi. Küçücük bir odada yapılan üretim ise çok geçmeden atelyelerde yapılmaya başlandı. Aradan yıllar geçti. "Hoş lavanta suyu" adı unutuldu. Ama, üretildiği kente o zamanlar "Kolonya" denildiği için, sıvıya da "Kolonya" denilmeye başlandı.

KİRPİLER

Bu yaratıkların boyu 25 cm uzunluğunu bulur. Bacakları ve kulakları çok kısa, gövdeleri yuvarlakçadır. Kuyrukları ise öylesine ufaktır ki, göremezsiniz. Sırtlarında kısa ve sivri dikenler, başlarında, karnında ve bacaklarında tüyler vardır.

Kirpilerin gözleri iyi görmez. Ancak, işitme ve koklama duyuları oldukça gelişmiştir. Besienmede ve herhangi bir tehlike olup olmadığını anlamada, koku duyularına başvururlar.

Kirpilerin güçlü çeneleri, sivri ve keskin dişleri vardır. Böylelikle hemen hemen önlerine gelen her şeyi yiyebilirler. Yabani kirpiler böcek, solucan, kurbağa, kertenkele, küçük fare, zehirli yılan ve hatta meyve yerler. Çoğunlukla da geceleri karanlıkta avlanırlar.

Kirpiler süte de çok bayılırlar. Bazıları seve seve yulaf ezmesi, çikolatalı bisküvi, pişmiş fasulye bile yerler... Tabii, bulurlarsa...

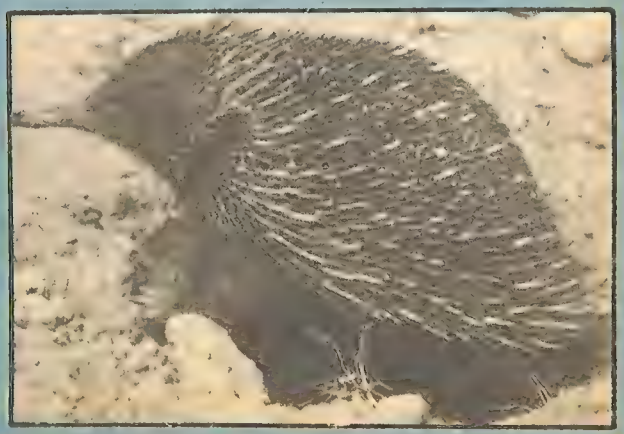

ESKİCİ DEDE

Yazan: Muzaffer İzgü

Resim: Sinan Gürdağcık

ONA, Eskici Dede derdik. Tüm mahallenin ayakkabılarını Eskici Dede onarırdı. En çok da biz çocukların ayakkabılarını. Top oynardık, koştururduk, ayakkabılarımızı taşa, kaldırıma vururduk, ondan sonra gelsin Eskici Dede. Annelerimiz babalarımız çok kızarlardı ama, Eskici Dede hiç kızmazdı.

— Çocuk demek hareket demektir, derdi... İçini çekerdi. "Ah ben de sizin gibi çocuk olsam, koştursam, oynasam!.."

Kiraz ağacından düştüğünü anlatırdı. Ama nasıl düşüş, tam ardının üstüne. Biz gülmeye başlayınca, aynı şeyi baştan anlatırdı. Eşeğiyle konuştuğunu söylerdi. Eşek yarışları anlatırdı... Ama üçüncü bardak çay tükenince, içini çeker, poflar, gözleri bir noktaya dalar giderdi... O zaman birimiz:

— Sonra Eskici Dede? derdik...

Kendisine gelirdi. Yavaş yavaş eli önündeki ayakkabıya uzanır:

— Sonrası hiç, derdi...

Eskici Dede kaç yaşında bilmezdik. Kimimiz yetmiş derdik, kimimiz yetmiş beş... Kendisine sorduğumuzda:

— Bilin bakalım, diye o bize sorardı.

Hangimiz, hangi yaşı söylemişsek, kafasını sallar, acı acı gülerdi.

GİYSİLERİNİ de hiç kirli görmemiştik. Kimbilir, belki de geceleri yıkar, kulübesinin içine asardı. Şaşardık, onca ayakkabıdan hiçbirini unutmaz, bugün onarılmak için verdiğimiz ayakkabıyı da ertesi günü bir yerlerden çeker çıkarırdı. Hiçbir ayakkabıyı boyamadan sahibine vermezdi. Onarım işi bittikten sonra boya kutusunu açar, boyayı, cilayı sürer, sonra fırçalardı. Bizim, o toptan, o çamurdan sökülmüş, yer yer solmuş ayakkabılarımızı elimize verdiği zaman kendi ayakkabılarımızı kendimiz tanıyamazdık.

— Hı nasıl olmuş? diye gülerdi.

— Çok güzel Eskici Dede, derdik...

— Koşturun, sonra yine getirin, der, gülerdi...

Sıcak yaz günleri kulübesinin dışına çıkardı. Örsünü, çekicini, küçücük masasını gün doğarken kaldırımın üzerine atardı. Kara meşin önlüğünü bağlar, yassı gözlüklerini gözüne geçirir, çalışmaya başlardı. Tüm mahalledekileri tanırdı. İşe giden anne babalarımız, onun yanından geçerlerken:

— Kolay gelsin Eskici Dede, derlerdi.

— Sağol kızım, sağol oğlum, diye yanıtlardı Eskici Dede.

Çocuklar, çeşmeden kovalarla su taşır, dedenin olduğu yeri sulardık. Ondan sonra oturur onun çalışmasını izlerdik. Başında ne denli çok çocuk olursa, Eskici Dede o denli sevinirdi. Dede, küsleri barıştırır, kavga eden çocukları ayırırdı. Hepimiz onun sözünü dinlerdik. Dinlemeyen olursa, Dede:

— Bak bi daha ayakkabını onarmam, derdi.

Hangi çocuk ortada görünmüyorsa, annesinin ilk bakacağı yer Eskici Dede'nin kulübesiydi. Küçücük kulübe kışın çocuk soluklarıyla ısınırdı. Soba, mangal, hiçbir şey yakmazdı Eskici Dede.

— Geceleri üşümüyor musun? diye sorardık.

Bize, üzerine giydiği çift kazağı gösterirdi:

— Hiç bunlarla üşünür mü? Yorganı da başımdan çektim miydi, yeter ki kulübenin damı damlamasın...

Sonbahar girer girmez, Eskici Dede havaya bakar:

— Eee yağmurlar yakındır, derdi.

Mahalleliden birine söyler, naylon çıkartırdı. Sonra onu kulübesinin damına çıkar yayar, çivilerdi. Bu işi yaptığı gün o denli çok sevinirdi ki, durur durur kulübenin tavanına bakar:

— Yağsın şimdi istediği denli deli yağmurlar, derdi.

O bardaktan boşanırcasına yağan yağmurlarda, geceleri hep Eskici Dede'yi düşünürdüm. Dede'nin damı şimdi tıpır tıpır... Acaba akıyor mu? Dede usuma gelince, yorganımın içinde biraz daha büzülürdüm.

Geceleri geç zaman gezmeden gelirken, Eskici Dede'nin kulübesinden gaz lâmbasının ışığı sızardı. Bir de öksürüğü duyulurdu. Tüm çocuklar onun öksürüğünü bilirdik... Dede, müzik gibi öksürürdü:

— Ehha, ehha öhhaa... Ehha ehha öhhaaa!

İşte o zamanlar kulübenin dibine varmak, Dede'yle beni ayıran tahta parçasının başında durmak, sormak isterdim:

— Eskici Dede nasılsın? diye.

Ama annem babam bırakmazlar:

— Uykusundan uyandıracaksın, derlerdi.

Oysa ki dede hiç uyumazdı ki, ne zaman gecenin hangi saatinde oradan geçmişsem, dedenin aynı tondaki öksürüğünü duyardım.

Annelerimiz babalarımız bazen konuşurlardı:

— Hiç hasta olmaz mı bu Dedecik, diye... Eklerlerdi: Bir hasta olsa kim bakar bu adama?

Biz ne güne duruyorduk? Tüm çocuklar, ona çorba taşırdık, ilâç taşırdık. Ama Dede hiç hastalanmazdı. Bazı zamanlar belini tutar:

— Otura otura oluyor derdi.

O zaman, kulübenin önündeki kaldırımda biraz dolaşır, sonra yine o hasır küçük iskemlesine otururdu. Dede, para da söylemezdi.

— Ne verirseniz verin, derdi.

Vereceğimiz parayı annelerimiz, babalarımız saptarlardı.

— Sor Eskici Dede'ye, azsa daha getireyim de, derlerdi.

Ama Eskici Dede, bir günden bir gün, "Bu az, git daha getir" demedi biz çocuklara... Öyle ki, bazen annesinden babasından azar işiteceğini bildiği çocukların ayakkabılarını hiç para almadan onarırdı. Ayakkabılarımıza bakar;

—Salih, sen daha geçen hafta getirmiştin ayakkabını, bak yine sökmüş, patlatmışsın... Haydi annen baban görmeden ver de, onarayım, derdi.

Eskici Dede kaç yıldır burada, bu kaldırımın üzerindeki kulübeciğindeydi, ne benim annem babam biliyorlardı, ne de öteki anne babalar. Biz altı yıl önce bu apartmana taşındığımızda, Eskici Dede oradaydı. On yıldır bu sokakta oturan Necmi de:

— Biz buraya geldiğimizde Eskici Dede'nin kulübesi vardı, diyordu.

Dede'ye sorduğumuzda, yine:

— Bilin bakalım, diyordu...

— On, diyorduk, on beş diyorduk, yirmi, diyorduk, hepsine kafasını sallıyor, gülüyordu.

— Yıkacakmış, yıkacakmış, Belediye Eskici Dede'nin kulübesini yıkacakmış.

İvedi duyuldu bu haber. İvedi koştuk Eskici Dede'nin kulübesine. İşte Dede, o günü çalışmıyordu. Çekiç örse inmiyordu, tığ köseleyi delmiyordu, biz köseleyle meşini dikmiyordu. Dede, gözlerini bir noktaya dikmiş, düşünüyordu. Belediye'nin Dede'ye vermiş olduğu kâğıt elden ele dolaşıyordu... Kâğıdı eline alan o "On beş gün" sözcüğünü okuyunca içini çekiyordu... Dede, hep içini çekiyordu... Ağlar gibi:

— Burası benim yuvam, bunlar benim çocuklarım, torunlarım, nasıl ayrılırım bu kulübemden, nasıl ayrılırım bu çocuklardan? diyordu...

Gözünden iri bir damla yaş ak sakallarından aşağıya yuvarlanıyor, gün ışığında ak boncuk gibi parlıyordu.

Hastalanmayan Eskici Dede hastalanır işte o zaman, bu benim sonum olur, diyordu... Şu akasya ağacını ben yetiştirdim, ben suladım, ben büyüttüm; şu kaldırım taşının her

ÇAĞRI

Minik Serçe! Minik Serçe!
Her taraf beyaz
Kar yağmış gece

Minik Serçe! Minik Serçe!
Karnın aç mı
Söyle

Minik Serçe! Minik Serçe!
Bak açık pencerem
Odama gel, içeriye

Minik Serçe! Minik Serçe
Küçük kardeşim ol benim
Birlikte yaşıyalım seninle

Subutay Hikmet Karahasanoğlu

birinde benim anım yatar... Ben sizsiz ne yaparım çocuklar?

Biz Dede'siz ne yaparız? Kim bizim uçurtmamızın terazisini düzenler? Kim bize çay pişirir, kim bize savaş anılarını anlatır? Anneler babalar çocuklarını nerede ararlar bundan sonra? O sıcak yaz günlerinde Dede'nin başında halka olmazsak, nasıl geçer uzun yaz tatili? Kirazları kim anlatır bize, eşek yarışlarını kim söyler? Olmaz Dede'ciğim olmaz, sen buradan bir yere gidemezsin... Belediye göndermişse bu ak kâğıdı sana, bizlerinde ana babaları var, bizler varız... Biz de bir ak kâğıt yazarız Belediye'ye... Deriz ki böyle böyle, biz Dede'siz yapamayız... Basarız altına imzalarımızı... On çocuk, yirmi çocuk, otuz çocuk, kırk çocuk...

Bastık imzaları... Anneler babalar da imzaladılar... Kâğıdı Belediye'ye götürme işini benle İhsan üzerimize aldık. Koşturduk. Belediye yapısına. İkinci kata çıktık, en sonunda elimizdeki kâğıdı gözlüklü bir adam aldı...

— N'olacak amca? diye sorduk.

— İncelenecek, dedi.

— Yıkılmayacak değil mi Eskici Dede'nin kulübesi?

— Bilmem, dedi gözlüklü adam.

— Yıkmayın amca, n'olur yıkmayın, diye adama yalvardık.

Adam:

— Benim elimde bir şey yok ki, dedi...

Eskici Dede çok sevindi. İki gündür onarım için bekleyen ayakkabıları eline aldı. Bir yandan da çay kaynattı bize. Dedecik neşesine kavuşmuştu. Yine öğle sonları halka oluyorduk başında. Yine bize kirazları, eşek yarışlarını anlatıyordu...

On beşinci gün... Gelen giden yok...

On altıncı gün, gelen giden yok!..

Yirminci gün... Yok...

Yirmi beş... Yok...

Oh, mutluyuz... Demek imzalarımız boşa gitmedi, işe yaradı. Gözlüklü adam, kâğıdımızı ilgili kişilere iletti demek... Onlarda okudular baktılar ki, Dede'nin gitmesini mahalleli, hele hele çocuklar hiç istemiyorlar. "Eh varsın otursun Dede" dediler.

— Hı işte Dede, böyle demiştir ilgililer.

— Sağolun çocuklar, sağolun!..

DEDE yerindeydi... Biz çocuklar, boş arsada top oynamıyorsak, tepede uçurtma uçurmuyorsak, Dede'nin oradayız. Dede, hem topumuzu yamıyor, hem de bir yandan anılarını anlatıyor bize...

Bir kamyonet durdu kulübenin önünde. İçinden iki kazmalı adam indi... Yavaş yavaş Dede'nin kulübesine doğru ilerliyorlar.

Yoo olamaz!..

Koşun çocuklar!..

Belediye zabıta memuru Dede'ye bir kâğıt gösteriyor, biz koşuyoruz, kulübeye doğru koşuyoruz, on çocuk, yirmi çocuk, otuz çocuk...

— Olamaz, olamaz, diye bağırıyoruz...

Kulübenin önündeyiz... Dede bize bakıyor, biz eli kazmalılara... Memur:

— Ben de istemem çocuklar, ama ne yapayım buyruğu elime tutuşturdular, diyor.

— Biz dilekçe verdik...

— Kabul edilmemiş...

— Haklı bir istekti bu.

— Anlıyorum...

— Dedemiz nereye gider, biz Dede'siz ne yaparız?

— Buyruk çocuklar... Yıkın!..

Yoo, yooo olamaz!.. İçinde yatağı yorganı var Eskici Dede'mizin, çaydanlığı var, bize çay pişirdiği, gazocağı var suyunu ısıttığı...

Dede!.. Dedecik!.. Yontu olmuş kulübesinin önünde, donumuş, bize bakıyor.

— İşte gazocağı...

— İşte yatak...

— Yorganı ben kurtardım...

— Çekilin şunu da...

Dede, görmüyor, duymuyor, yassı gözlüklerinin altı ıpıslak...

Bir kazma iniyor, bir kazma daha, bir kazma daha... Dede oracıkta... Kulübeden kalkan tozların arasında, toz toz toz... Dede çöküyor, çöküyor, ufalıyor, ufalıyor kaldırımda, bir yumak oluyor...

bilmece bulmaca

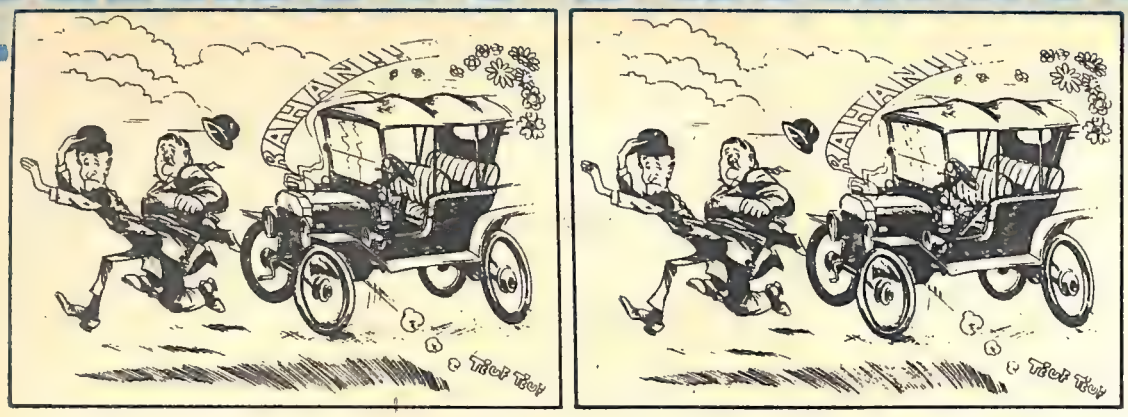

7 FARK: Üstte birbirinin eşi gibi görülen iki resim arasındaki yedi küçük farkı bulabilir misiniz?

ARMAĞANLI BİLMECE

5 2 4 3 7 6 5=4
9 3 7 8 4 3 1=4
6 9 5 4 6 6 3=4

Soldaki rakamların arasına + - x ÷ gibi işaretlerini yerleştirerek eşitlikleri sağlayabilir misiniz?

Kazazede evden eşyalarını alıp geriye binmek istiyor. Ona yardımcı olur musunuz?

ORTAK ŞEKİLLER

Alttaki resimler arasında ikişer ikişer bir ortak özellik bularak A'dan H'ye ulaşabilir misiniz?

ŞİMŞEK SANTRFOR 2

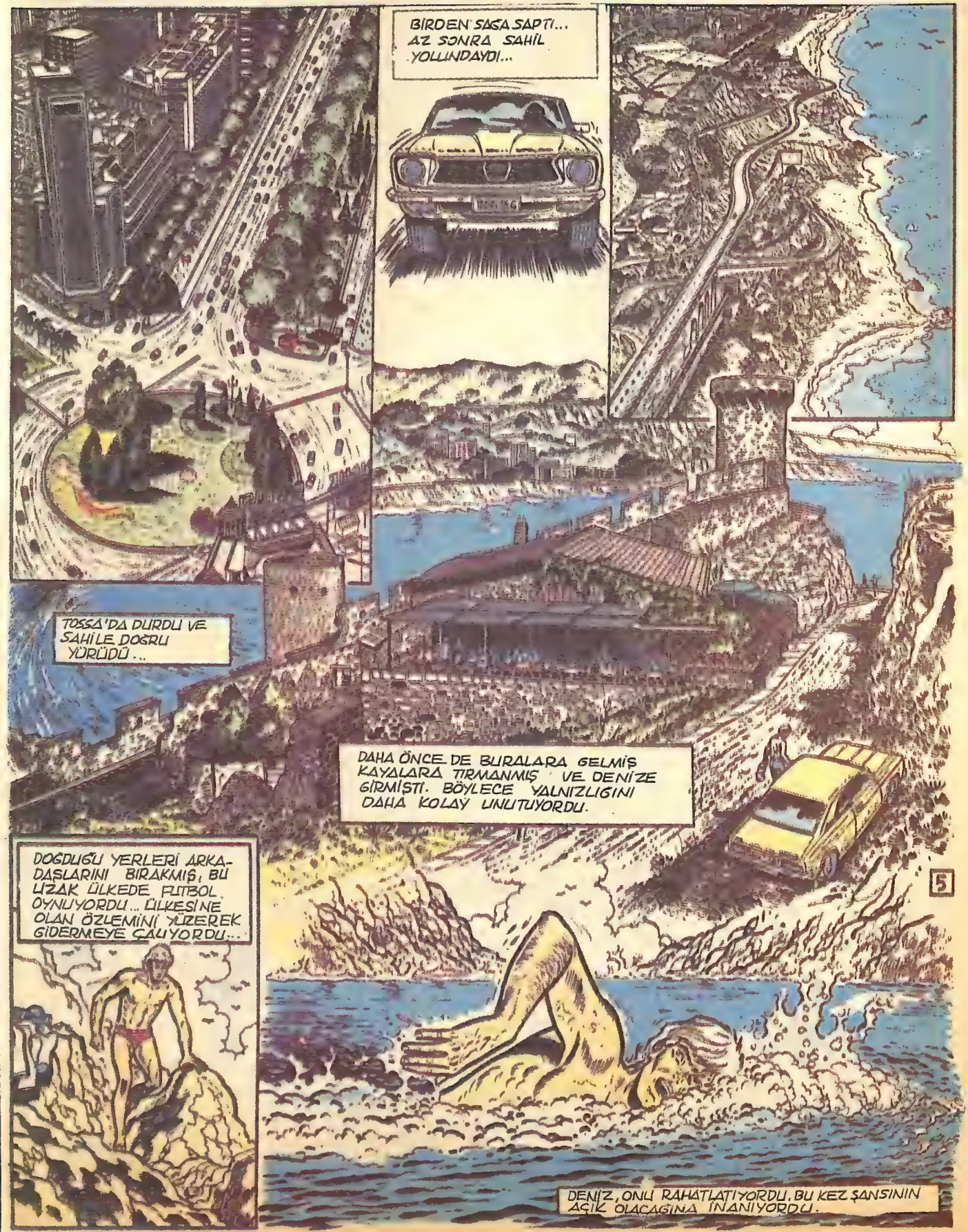

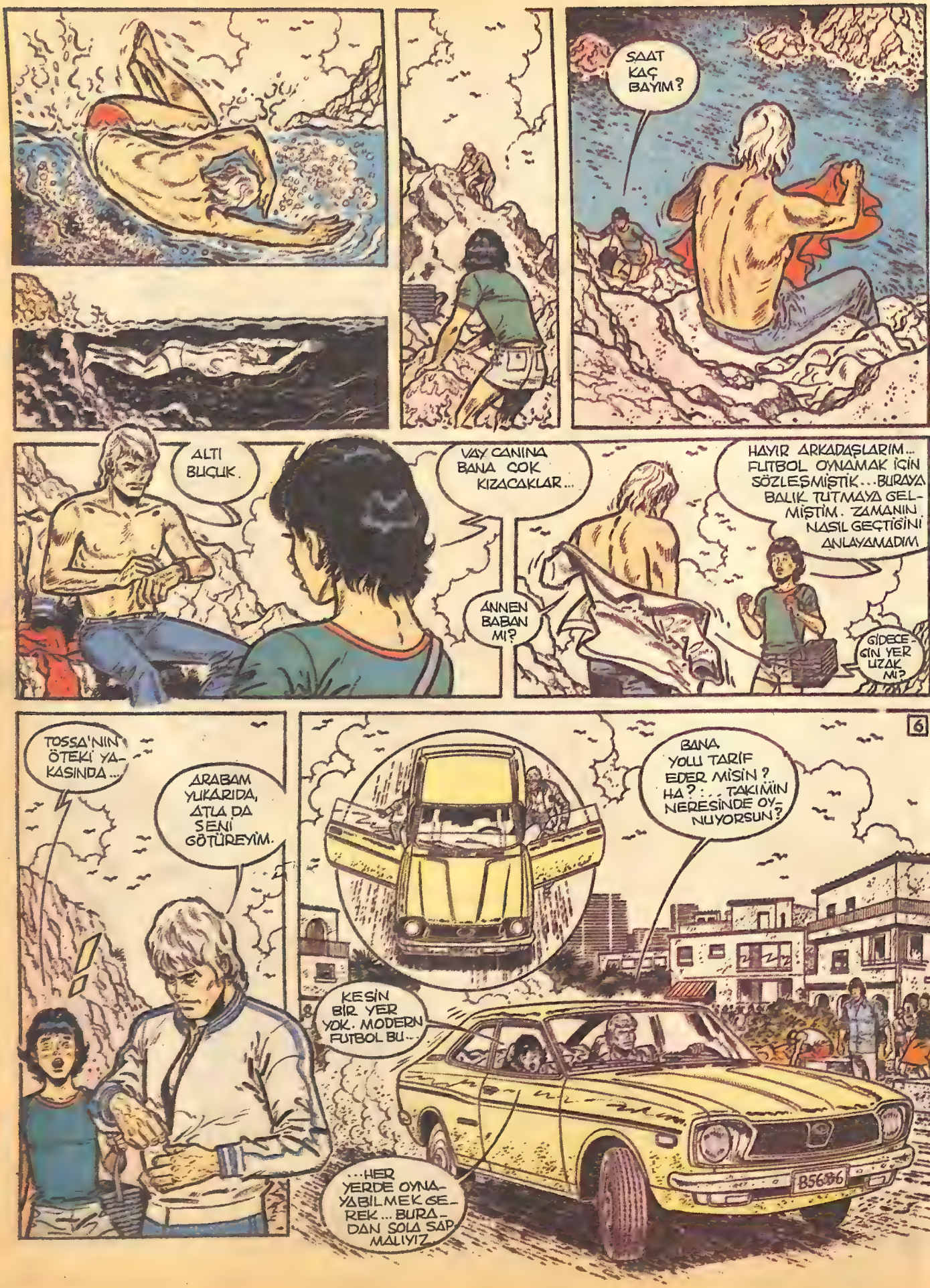
SAAT KAÇ BAYIM?
ALTI BUÇUK.
VAY CANINA BANA ÇOK KIZACAKLAR...
ANNEN BABAN MI?
HAYIR ARKADAŞLARIM... FUTBOL OYNAMAK İÇİN SÖZLEŞMİŞTİK... BURAYA BALIK TUTMAYA GELMİŞTİM. ZAMANIN NASIL GEÇTİĞİNİ ANLAYAMADIM
GİDECEĞİN YER UZAK MI?
TOSSA'NIN ÖTEKİ YAKASINDA...
ARABAM YUKARIDA, ATLA DA SENİ GÖTÜREYİM.
6
BANA YOLU TARİF EDER MİSİN? HA?... TAKIMIN NERESİNDE OYNUYORSUN?
KESİN BİR YER YOK. MODERN FUTBOL BU...
...HER YERDE OYNAYABİLMEK GEREK... BURADAN SOLA SAPMALIYIZ.
B56886

KAİ TAM VİRAJA KIRMİŞTİ Kİ...
REBAJ
B56
ŞİMDİ DE SAĞA... SONRA...
DİKKAT! O BİZİM TOPUMUZ!
TOPU İZLEYEN ÇOCUK, ONA SON ANDA DOKUNABİLMİŞTİ... KAİ, BÜYÜK BİR USTALIKLA DİREKSİYONU KIRDI...
B56
AMA, TEKERLEĞİN ALTINDA KALAN TOP, BÜYÜK BİR GÜRÜLTÜYLE PATLADI.
SENİ, ŞAŞKIN SENİ! SOKAĞIN ORTASINA BÖYLE FIRLANIR MI?
ZAVALLI TOPUM!
JOSE KÖTÜ BİR DEGAJ YAPTI, BAYIM... BEN DE YAKALAMAK İSTEDİM...
ZAVALLI TOPUM GİTTİ!
ZAVALLI TOPUYMUŞ!.. YA ARKADAŞINI EZSEYDİM, HA?
7

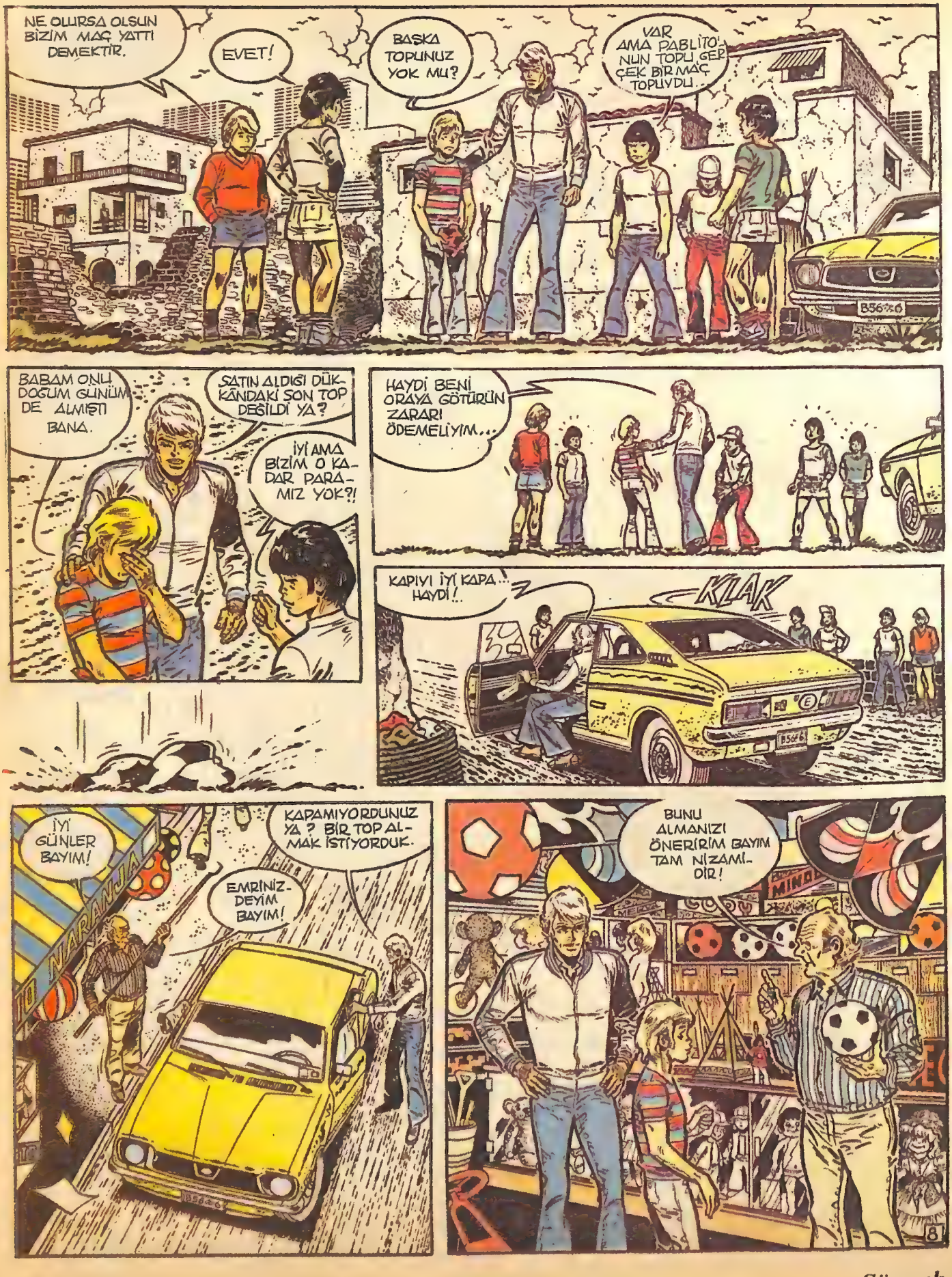
NE OLURSA OLSUN BİZİM MAÇ YATTI DEMEKTİR.
EVET!
BAŞKA TOPUNUZ YOK MU?
VAR AMA PABLİTO'NUN TOPU GERÇEK BİR MAÇ TOPUYDU...
BABAM ONLU DOĞUM GÜNÜM DE ALMIŞTI BANA.
SATIN ALDIĞI DÜKKÂNDAKİ SON TOP DEĞİLDİ YA?
İYİ AMA BİZİM O KADAR PARAMIZ YOK?!
HAYDİ BENİ ORAYA GÖTÜRÜN ZARARI ÖDEMELİYİM...
KAPIYI İYİ KAPA... HAYDİ!..
KLAK
İYİ GÜNLER BAYIM!
KAPAMIYORDUNUZ YA? BİR TOP ALMAK İSTİYORDUK.
EMRİNİZ-DEYİM BAYIM!
NARANJA
BUNU ALMANIZI ÖNERİRİM BAYIM TAM NİZAMİDİR!
8

Sürecek

bilmece bulmaca

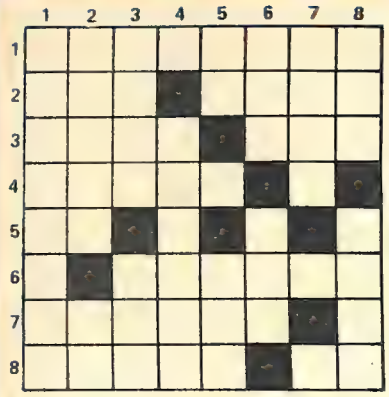

SOLDAN SAĞA: 1 Portakal büyüklüğünde acımsı ve sulu bir meyve. 2— Motorlu taşıtlarda direksiyon ile tekerlek arasındaki bağlantıyı sağlayan demir çubuk-Enküçük sosyal topluluk.3— Havada bulunan, rengi, kokusu ve tadı olmayan basit gaz-Donmuş su. 4— Pancar ezmesinden, billurlaşan şeker alındıktan sonra kalan şekerli sıvı. 5— Küçük bitki. 6— Bir sebze. 7— Tastik etmek. 8— Bir ay adı.-Bir nota.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1— Plak üzerine alınmış sesleri yinelemeye yarayan aygıt. 2— Yakaya takılan türlü biçimlerde belgi-(tersi) Mağara. 2— Genellikle kürkten, gösterişli kumaşlardan yapılmış omuz atkısı-Top oyunlarında oyunculardan birinin topu başkasına geçirmesi. 4— Bilip ayırma. 5— Bir nota-(tersi) Bir meyve.6— (tersi) Bir sayı-Fare kapanı. 7— Millet. 8- Acele-Siyah.

Noktaları birleştirin, bakalım ortaya ne çıkacak?

KAÇ YAŞINDA?: Yukarıdaki adamın yaşını bulabilir misiniz?

YANITLAR

7FARK: 1-Kuşlar, 2-Yol. 3-Toz bulutu. 4-Direksiyon.5-Motosikletin farı. 6-Arka lamba. 7-Evin bacası.

ŞİŞELER: 5 ile 11 eştir.

KAREBULMACA: Soldan sağa: 1-Filateli, 2-Azamet. 3-Osmaniye. 4-Rab. Rab-Er. Ye. 6-Na-İtmek. 7-ile.8-Aile-Tek. Yukarıdan aşağıya:1-Floransa. 2-Sana İl. 4- Asa -Çile. 5-Tane-te. 6- Emir. 7-Ley-Yele. 8-İtenek.

LABİRENT: 1 numaralı yol adama ulaşır.

KIZILDERİLİLER: Numaralı resimler arasında ortak özellikler bularak 1'den 7'ye ulaşabilir misiniz?

MİLLİYET ÇOCUK'TAN ARMAĞAN YAĞMURU

"Armağan Yağmuru" kampanyamıza katılabilmeniz için, yayımladığımız "televizyon" kuponlarından sıra numarasıyla 12, "bilgisayar" kuponlarından 10 adet, "çalışma odası" kuponlarından 8 adet, biriktirmeniz gerekiyor.

Milliyet ÇOCUK

RENKLİ TELEVİZYON KUPONU

5

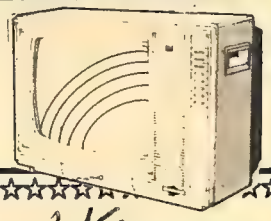

Milliyet ÇOCUK tan

BİLGİSAYAR KUPONU

5

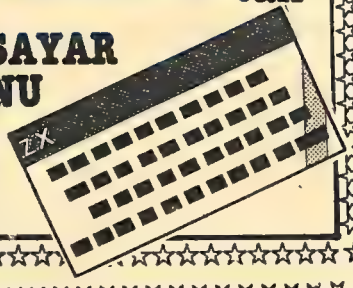

Milliyet ÇOCUK tan

ÇALIŞMA ODASI TAKIMI KUPONU

2

KATLANABİLİR EVLER

HİÇ koskoca evlerin katlanabileceğini düşündünüz mü? Olmaz demeyin. Bunlar katlanabilir ve bir yerden bir yere rahatlıkla taşınabilir evler. Bir İngiliz firması, ürettiği bu tip evlerle büyük başarı sağlamış.

Evler istenildiği zaman kurulabilir. İstendiğinde katlanıp bir yerde saklanır, sonra daha başka bir yerde açılıp yeniden kurulabilir. Evin parçaları çeşitli boyutlarda. İstenilen büyüklükte bir ev yapmak için farklı boyutlarda malzeme kullanılabilir. Örneğin evin kurulacağı alan genişse, ona göre büyük boyutlu malzeme kullanılır, evin kurulacağı alan daha küçükse, ona göre daha küçük boyutlu malzeme kullanılır.

Evin kurulmasında yardımcı olarak bir vinç kullanılıyor. Vinç parçaları kaldırmaya yarıyor. Vinçle kaldırılan parçalar birbirlerine menteşe ve çubuklarla tutturuluyor.

İstenilen parçalar ayakta tutulunca çatı altındaki üç köşeli yan duvar ve ana gövdeyi oluşturmayan yan duvarlar ekleniyor. Yan duvarlarda pencereler vardır. İç kısımların aydınlanması için çatıda ışık geçiren bir kaplama kullanılmıştır.

Bu evlerin yapılmasında güdülen temel amaç, geçici olarak kullanıma yönelik olmalarıdır. Yeniden kullanılmak üzere çabuk ve kolay bir biçimde sökülüp, saklanıp tekrar kurulmaları olanaklıdır.

Üretimi yapan firma bu tür evlerin özellikle yazlık ev olarak büyük beğeni kazandığını vurgulamaktadır. Ayrıca deprem bölgelerinde ya da başka doğal afetlerin sıkça rastlandığı bölgelerde bu evler çok yararlı olmaktadır. Yapılması ve sökülmesi çok kolay olduğu için, bir felâket sonrası insanların evsiz kalmaları böylece önlenmiş olur.

İLK ATOMLAR

FİZİKÇİLER ortaya çıkan ilk atomları bulmak için çalışmalarını sürdürüyorlar. Bu amaçla Minnesota Üniversitesi fizik profesörlerinden bir grup, lazer florasan adını verdikleri bir teknikle, ilk atomları arıyorlar. Bu teknikle bir lazer ışının dan geçen tek bir atom yakalanabiliyor.

Bu fizikçilerin aradıkları atomlar, birçok bilim adamının inandığı gibi, evreni oluşturan o ilk patlamadan hemen sonra ortaya çıkmış olan atomlar. Bu atomlar eğer gerçekten o ilk patlama sırasında oluşan atomlar ise, çok ağır olmaları gerekir. Bunun nedeni de şöyle açıklanıyor: patlamadan hemen sonra, ısı, çok yükselmişti ama buna karşın genişleme ve soğuma çok çabuk oldu.

Bu olayların sonucunu, araştırmayı yapan fizikçilerin başkanı şöyle bir kuram ile açıklıyor: Büyük bir olasılıkla, çok ağır ama küçük bazı maddeler oluşmuş ve bu ilk atomların çekirdeğine yapışmıştır. Böylece ısının çok yüksek olduğu sırada oluşan ilk atomlar, ısı biraz düşmeye başladıktan sonra oluşan atomlara oranla daha ağır olmuştur.

Bilim adamlarının anlaştıkları ortak bir nokta, evrenin daha çok bu hafif olan atomlar tarafından oluştuğudur. Ama ağır atomlardan bir kısmı hâlâ duruyorsa, bunların düzenli bir biçimde evrenin şurasına burasına dağılmış olması gerekir.

İşte bu ilk atomları bulmak için fizikçiler bir araya gelmişler. Bir masanın üstüne aletlerini yerleştirmişler. Masanın bir ucunda bir fırın var. Bu fırında sodyum ısıtılıyor. Deneyler için seçilen sodyumun yerine başka herhangi bir madde olabilir. Çünkü, aranılan ilk atomlar, eğer varlarsa her yerde ve her maddenin içinde olabilirler.

Fırında ısıtılan sodyum buharlaştıktan sonra, havası alınmış bir hücreye alınıyor ve burada lazer ışınlarına tutuluyor. Bu arada çok duyarlı bir dedektör her bir atomu tek tek ölçüyor ve birbirlerine göre ağırlıklarını saptıyor.

Bilim adamları bu çalışmalarından olumlu sonuçlar almayı ümit ediyorlar. Ama beklenmeyen olumsuz bir sonucun çıkma olasılığı da oldukça yüksek. Böyle bir sonucun çıkması bile, bilim açısından önemli gelişmelere yol açabilir. Şimdiye kadar, sözü edilen o ilk patlamada ortaya çıktığı sanılan ağır atomların yalnızca inanç düzeyinde olduğu anlaşılabilir ve bilim adamları aramaktan vazgeçerler.

Bu yüzden, sonuç ister olumlu olsun, ister olumsuz, yapılan çalışmalar önemli bir konuyu aydınlatacak.

ENDESKOPİK KAMERALAR

VÜCUT içi boşluklarını aydınlatarak görebilmeye yarayan alete endoskop denir. İç organlarda bir arıza olduğu zaman doktorlar bu aletin yardımıyla hastalığı teşhis etmeye çalışırlar.

Doktorun bir endeskop kullanarak hastasının derdini anlamaya çalışması sırasında hastanın hiç kımıldamadan durması gerekir. Çünkü, kıpırdadığı zaman, yanlış bir sonuç alınabilir. Hasta doktorun hiç kıpırdamadan durma isteğine uyabilir ama tamamen reflekslerle işleyen ve hareket eden iç organların hiç hareketsiz tutulmaları olanaklı değildir. Bu yüzden de çoğunlukla resimler bozuk çıkar ve bir kez daha çekilmesi gerekir.

Günlük fotoğrafçılıkta kullanılar poloroid kameraların bu kez doktorların kullanımı için yeni bir türü yapılmış. Bu kameranın özelliği, iç organların hareketlerinden doğan resim bozukluklarını önlemek. Bu kamerada kullanılan film yüksek yoğunluktaki soğuk ışığa göre ayarlanmış. Çünkü, iç organları aydınlatmak için bu tür ışık kullanılır. Bu yolla endoskopi yapan doktorlar, hastalarının iç organlarının resmini çok açık ve berrak bir biçimde çekebilmektedirler.

Alınan sonuçların çeşitli tıp dallarında uygulanması ile, bazı hastalıkların daha çabuk teşhis edileceğine ve daha çabuk tedavisine başlanacağına inanılıyor.

ORMANLAR KRALI ROBİN

pul köşesi

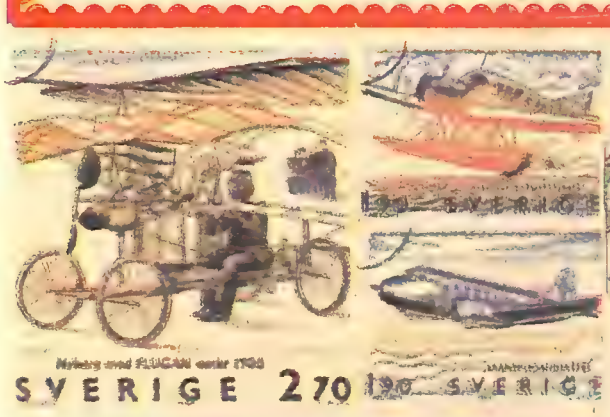

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ

ABD Posta İdaresi, 13 Ekim 1984 tarihinde **"İsviçre Havacılık Tarihi ve Önemli Kişileri"** konulu bir seri pulu tedavüle çıkardı. 1.90 kronluk dört pul ve 2.70 kronluk bir puldan oluşan seri, 31 Aralık 1984 tarihine kadar tedavülde kalacak (solda).

1985 yılında Güney Amerika'dan **Viking** adlı bir İsveç uydusunun uzaya atılması tasarlanıyor. Havacılık tarihinde **"İlk Ulusal Proje"** olan **"Viking Uydu Projesi"** için ABD Posta İdaresi, yeni bir seriyi tedavüle çıkartıyor (üstte). 1.90 ve 3.20 kron değerindeki iki puldan oluşan seri 13 Aralık 1984 tarihinde tedavüle çıkarılacak.

SAN MARINO

Benito Jacovitti, yaşamdaki sorunları mizahi bir biçimde işleyen usta bir mizahçıdır. Gençlere pulculuğu sevdirmek isteyen **San Marino Posta İdaresi**, sevilen bir sanatçı olan Jacovitti'nin bu karikatürlerini işleyen **"Mizah Serisi"**ni 30 Ekim 1984 tarihinde tedavüle çıkarıyor. 30x40 ebatlarındaki 6 puldan oluşan serinin toplam değeri 1500 İtalyan lirası. **Dünya, Teknoloji, Yaşam, İnsan, Bilim** ve **Filozof** konularını işleyen seriden 450.000 adet basıldı.

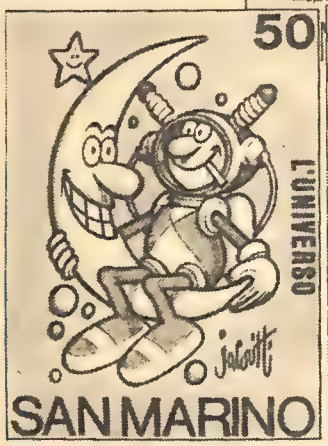

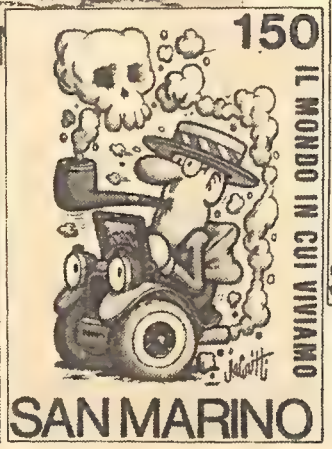

San Marino Posta İdaresi tarafından tedavüle çıkartılan Benito Jacovitti'nin karikatürlerini işleyen "Mizah Serisi".

BİR ADRES

SAN MARINO

Ufficio Filatelico
47031 Republic
of San Marino

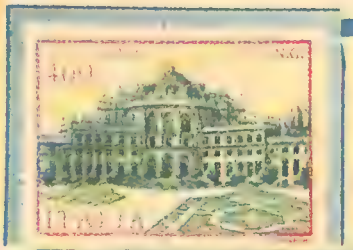

İTALYA

İtalya'da her şehirdeki belirli kuruluşlar İtalyan kültürünü araştırıcı ve tanıtıcı çalışmalar yapmaktadır. **İtalyan Posta İdaresi** de bu çalışmaların ürünü olarak şehirlerin kültürlerini tanıtıcı bir seri pulu tedavüle çıkardı. 250, 350, 400, 450 İtalyan lirası değerindeki dört puldan oluşan seri 6 Ekim 1984 tarihinde tedavüle çıkarıldı.

Bu seriden elde etmek isteyen arkadaşlar için adres: **Amministrazione delle Poste, e delle Telecomunicazioni, Ufficio Principale Filatelico, 00100 Rome, İtaly.**

ege'nin altın öyküleri

Geçen sayıdan devam

İASOS

PHRİKSOS, Kolkhis'e tek başına uçtu ve oraya vardığında koçu Zeus'a kurban etti. Altın postunu ise Savaş tanrısı Ares'in tapınağına astı. Bu tapınak bir koruluğun ortasında yer alıyor ve gece gündüz bir ejderha tarafından korunuyordu. Kolkhis kralı Aietes, ülkesinin altın posta sahip olmasından gurur duyuyordu. Bu yüzden kızlarından birini Phriksos ile evlendirerek onu onurlandırdı. Dört çocuk babası olan Phriksos bir süre sonra öldü. Kolkhis adetlerine göre cesedi yakılmadı ama akbabaların yalnızca kemiklerini bırakacakları uzunca bir söğüt ağacının tepesindeki öküz derisine asıldı.

Daha sonra, Phriksos'un ruhu Teselya'daki İolkos kralı Pelias'a görünmeye başladı. Ruh, kemiklerin saygınlığı olan bir yere gömülünceye değin yeraltı dünyasının en derin yeri olan Tartaros'a dönmeyeceğini söylüyordu. Kral Pelias'ı kemiklerin gömülmesi için bir ekip göndermesi ve altın postu Hellas'a geri getirmesi konusunda sıkıştırıyordu. İstekleri yerine getirilinceye değin İolkos topraklarında hiçbir zaman refaha ulaşılamayacağını da sözlerine ekliyordu.

Bu sırada, üvey kardeşi Aeson'dan İolkos tahtını ele geçirmiş olan Kral Pelias bir kahin tarafından uyarılır. Kahin, Pelias'a ayağında tek sandalı olan erkek bir akrabası tarafından öldürüleceğini söylemektedir. Bu kötülüğün kimden geleceğini bilmeyen kral, bir ziyafet verir. Ve bu ziyafette kendine yakın olan erkek akrabalarından yirmi tanesini öldürür. Yalnızca üvey kardeşi Aeson'un canını bağışlayarak sarayında hapse attırır.

ÖZET

Boetia Kralı Athamas'ın bulut perisi Nephele'den Phriksos ve Helle adlı iki çocuğu olur. Athamas mutsuz olduğu için ikinci evliliğini İno ile yapar. İno Phriksos ve Helle'yi kıskandığından onların yok edilmesi için planlar kurar. Nitekim Athamas ülkesinin refahı için oğlu ve kızını tam kurban edecekken Hermes'in altın postlu kanatlı bir koç gökyüzünden inер. Çocuklar koça binip Kolkhis'e uçarken Helle denize düşer, ölür.

Aradan birkaç gün geçtikten sonra, Aeson'un karısı Polymele'nin bir erkek çocuğu dünyaya gelir. Pelias'ın bebeğini öldüreceğini anlayan Polymele ve hizmetkârları bebeğin ölü doğduğunu söyleyerek ağlayıp sızlamaya başlarlar. Sonra bebeği Pelion Dağı'na kaçırıp soylu Kentavros (At adam) Kheiron'un himayesine bırakırlar. Kentavroslar, baş ve omuzları insan, vücutları at olan yaratıklardı; çoğu vahşiydi, fakat yalnızca Kheiron uysal, bilge ve soylu kişiliğiyle diğerlerinden ayrılıyordu. Pelion Dağı'ndaki mağarası birçok kahramana okul olmuştu, şimdiye değin yaşamış en bilge kişilerden bile daha bilgiliydi.

Polymele, oğlunun adını Diomedes koymuştu, fakat Kheiron bu adı İason olarak değiştirmiş ve adı o günden sonra İason olarak kalmıştı.

İason yirminci doğum gününe yaklaştığında bilge Kentavros, artık İolkos krallığında hakkını araması zamanının gelip çattığını söyledi. Bundan böyle İolkos tahtının gerçek mirasçısıydı.

Pelias artık yaşlanıyordu, bununla birlikte krallığın idaresi de zorlaşıyor, yük olmaya başlıyordu. Üvey yeğeninin haklarını görmezlikten gelemezdi. Üstelik İolkos halkı da başlarında genç ve dinç bir kralı görmek arzusundaydı.

Böylece İason, diğer kahramanlarla mutlu bir yaşam sürdüğü mağarasını terketmek zorunda kalmıştı. Önce üzülmüştü, fakat bunun bir yurtseverlik görevi olduğunu ve halkına hizmet etmesinin kişisel mutluluğunun üstünde olduğunu görüp İolkos'a doğru yola çıktı. Tek silahı, Pelion Dağı'ndaki ünlü bir üvez ağacından kesip yaptığı kargısıydı. Sonunda gürültülü bir şekilde akan bir ırmağa vardı, ırmağın karşı kıyısında yaşlı bir kadın duruyordu. Kadın;

— "Delikanlı bana yardım et, şu yaşlı kadına azgın ırmağı geçmesi için yardım et," diye bağırıyordu. İason hemen Kheiron'un öğrettiklerini anımsadı; nerede yaşlı ya sakat birini görürse yardım edecekti. Yaşlı kadını sırtına alıp azgın suların içinden karşı kıyıya geçirdi. Geri dönerken ayakları ırmağın çamuruna saplandı, kurtarmaya çalışırken ayağındaki sandallardan biri çamurun içinde kaldı ve güçlükle ırmaktan çıkabildi.

sürecek

okurdan okura

şiir köşesi

KÖPEĞİM

Acar kara bir köpek
Tüyleri ipek ipek,
Dostluğu insan gibi
Korkusuz ve gözüpek.

Kedileri ürkütür
Henüz pek küçücüktür,
Bağlanmayı hiç sevmez
Sertliğe pek gelemez.

Konuşmaktan hep anlar
Her zaman yüze bakar,
Dostluğunu gösterir
Durmadan kuyruk sallar.

Bizler onu severiz
Evimizde besleriz,
Yuvamızın gülüdür
Evimizin süsüdür.

İsmet BARLAK

ARKADAŞLIK

Arkadaşım ben yeni doğan günle,
Arkadaşım seninle, onunla, herkesle.
Arkadaşlık varken bu kin nefret niye,
Herkes birbirine arkardaşım dese

Dünyada arkadaşlık varken,
Yaşamayı seviyorum.
Barış içinde bir dünya böyle olur,
Biliyorum.

Müberra HATİPOĞLU

resim

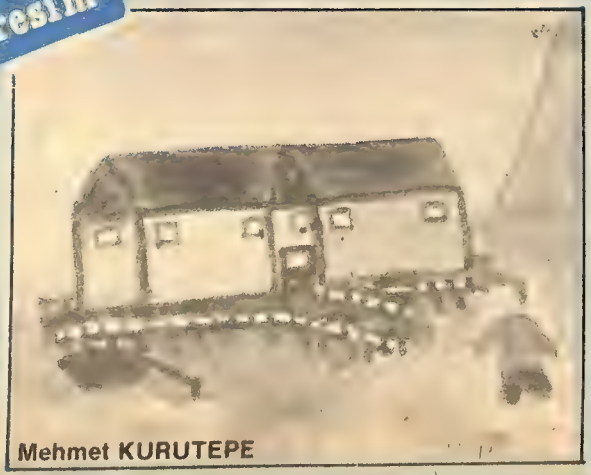

Mehmet KURUTEPE

öykü

DİKKATLİ OLACAĞIM

Oya yaz tatilindeydi. Sınıfını direk geçtiği için annesi ve babası tarafından mükâfat olarak deniz kenarına, amcasının yanına giderdi. Artık günlerini burada , o bir yıl boyunca özlediği amcasının, yanında geçirecekti. Amcasının da Murat isminde bir oğlu vardı. Oya, onunla çok iyi anlaşırdı. Balık tutarlar, yüzerler, çiçeklere , bahçeye bakarlardı.

Fakat bu mutluluk tablosu fazla uzun sürmedi. Oya ile Murat yine birgün bahçedeki çiçeklerle vakit geçiriyorlardı. Muratın babasının bahçe kapısı dibinde çok zehirli dikenleri bulunan bir çiçeği vardı. Oya ile Murat bu çiçeğe yaklaşmaktan korkarlardı. Onun için bahçedeki diğer çiçeklerle vakit geçirirlerdi. Fakat o gün neşeliydiler. Çiçekleri sulama işi bittikten sonra oyuna daldılar. Önce saklambaç oyununu sonra sayışmaca oynadılar.

Yorulmuşlardı. Aradan vakit geçti. Oya tam eve gidelim, çok sıcak oldu, diyeceği anda Murat körebe oynayalım dedi. Oya peki sen söylediğin için ilk ebe sen olacaksın deyince Murat biraz istemedi. Ama kabul etmeye mecbur oldu. Oya evden getirdiği mendili Murat'ın gözüne bağladı. Oyuna başladılar. Oya sola kaçıyor, Murat ise sağa dönüyordu. Oya bağırıp Murat'ı olduğu yere çekip sonra da kaçıyordu. Oyun uzamış bahçe kapısına yaklaşmışlardı. Oya tekrar bağırıp kaçmak istedi ama bu olmadı. Çünki Murat artık Oya'nın karşısında olduğunu anlamıştı. Hızla ilerledi. Oya baktı Murat'ın hızla geldiğini görünce, arkasındaki amcasının o çok zehirli dikenleri olan çiçeği göremedi. Ayağı da çiçekliğin beyaz ve eğik taşlarına takılınca arkaya doğru düştü. Sol elinin üzerine düşmüş, sağ eli ise çiçek küçük olduğu için toprağa değmişti. Murat gözlerini açtığında, Oya yerde baygın yatıyordu. Hemen fırlayıp babasını çağırdı. Babası hemen Oya'yı çiçeğin üstünden alıp, elma ağacının altına yatırdı, Murat'a da doktoru çağırmasını söyledi. Doktor geldiğinde, Oya'nın baygınlığı geçmiş fakat bitkin düşmüş, yüzü sapsarı olmuştu. Oya'yı amcası kucağına alıp eve getirdi. Doktor iğne yapınca Oya biraz daha iyi oldu. Ama Oya'nın sol eli zehir etkisini gösterdiği için bir şey tutmuyordu.

Aradan iki üç gün geçtikten sonra Oya tamamen iyileşeceğini sanıyordu. Fakat sol eli hâlâ bir şey tutamıyordu. Murat üzgün, Oya çaresizdi.

Amcası Oya'yı şehirdeki hastaneye götürüp doktora gösterdi. Doktor Oya'nın bir iki ay daha sol eliyle bir iş yapamayacağını söylediğinde, Oya'nın çaresizliği biraz olsun hafiflemişti. Ya hiç tutamasaydı. Ya kesselerdi.

Anne ve babası da durumu öğrenmiş, Oya'nın yanına gelmişlerdi. Annesi gece-gündüz Oya'nın yanından ayrılmıyordu. Oya ise her gece uykuda "DİKKATLİ OLACAĞIM, KİMSEYİ ÜZMEYECEĞİM" diye sayıklıyordu.

Adnan GÜVEN

okurdan okura

şiir köşesi

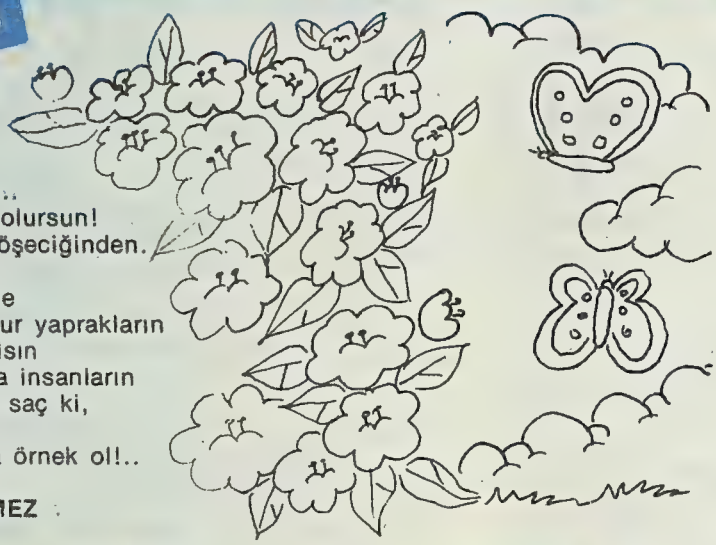

ÇİÇEĞİM

Canım çiçeğim...
Bir filiz ver ne olursun!
Şöyle dalının köşeciğinden.
Aç hadi artık...
Mavi çiçeklerinle
Solmasın ne olur yaprakların
Daima yeşil kalsın
Umudunu kırma insanların
Mutluluk, neşe saç ki,
Ortaya
Şu insancıklara örnek ol!..

Nigâr ERDÖNMEZ

BAHAR

Bak arkadaş bahar geldi
Dünyaya güzellik verdi
Her tarafa neşe serdi
Bak arkadaş bahar geldi.

İnsanlara şenlik verdi
Her taraf çiçeklerle süslendi
Bahçeler güzellik verdi
Bak arkadaş bahar geldi

Ağaçlar çiçeklerle süslendi
Yapraklar yeşerdi
Dünyaya güzellik serdi
Bak arkadaş bahar geldi

Engin SÖNMEZ

mektup arkadaşı

İSMET BAŞKAN: 13 yaşındayım. Kitap okumayı, spor yapmayı severim. Özel zevklerim pul, kartpostal ve para koleksiyonu yapmak, yeni ansiklopediler okumak ve biriktirmektir. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Gültepe Balçık sok. No: 264 Şişli-İstanbul.

NESRİN BULUT : 12 yaşındayım. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek ve spor yapmak başta gelir. Ayrıca peçete ve pul kolleksiyonu yaparım. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Cumhuriyet Mah. 128.Sok. No. 24 Tarsus.

ÇİĞDEM TAŞKINÇAY: 14 yaşındayım. Özel zevklerim pul, kart, peçete kolleksiyonu yapmak, dans etmek, yüzmek, koşmak, tenis, basketbol oynamak ve kitap okumaktır. Yaşıtım kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Saray Mah. Taşucu Cad. 121/3 Kat: 2 No: 4 Silifke-Mersin

JALE BOĞA: 13 yaşında, orta 3. sınıf öğrencisiyim. Özel zevklerim pul, peçete, davetiye, ve kartpostal biriktirmek, kitap okumak, seyahat etmek fotoğraf çekmek, spor yapmak sinema ve tiyatroya gitmektir. Yaşıtım olanlarla yazışmak için adres: Havuzlu Bahçe mah. 746 No. 18 Adana

BURCU ÇETEBAŞI: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında voleybol oynamak müzik dinlemek başta gelir. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Alleben mah. Şair Baki sok. Barış apt. 2/13 Gaziantep.

YILDIRIM GÜRSES: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek, kitap okumak ve bisiklete binmek başta gelir.Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Yaylacık Mah. Tunca Cad. Yuvakur apt. C Bolk. No. 2 Kırıkkale-Ankara

METİN TAMİRCİ: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında spor yapmak ve pul kolleksiyonu yapmak başta gelir. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Tepe mah Sakarya Cad. No: 2 İskilip-Çorum.

ÇİĞDEM ZENGİN: 12 yaşındayım. Özel zevklerim arasında peçete ve kart kolleksiyonu yapmak başta gelir. Yaşıtım kız arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Karaca İbrahim mah. Arpalık Sok. Geçidi No: 2 Kırıkkale.

ESİN BULUT: 13 yaşındayım. Zevklerim arasında maskot ve peçete biriktirmek başta gelir. Müzik dinlemek ve kitap okumayı da çok severim. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Cumhuriyet Mah. 128 Sok. No: 24 Tarsus.

fıkra

ŞİŞENİN SAYISI KAÇ?

Çocuğunu ilk kez bir içkili lokantaya götürüyordu adam. Biraz öğüt vermek istedi:

"Oğlum, sarhoş olmak çok büyük bir kusurdur. Bütün kötülükler içkiden gelir. Sakın ölçüsüz içip de sarhoş olma!"

"Olur babacığım, içmem; sizin gibi yaparım içsem bile."

"Aferin!" dedi adam. Şöyle sürdürdü konuşmasını: "Sözün gelişi şu karşıdaki adam gibi olmamak gerek."

"Neden babacığım?"

"Sarhoşun biridir o. Her gün içer. Onun gibi oldun mu, ne yaptığını bilmez, ayakta duramaz, hemen yere düşersin. Kulakların uğuldar, ellerin titrer. Şu masadaki iki şişeyi dört görmeye başlarsın."

Babasının biraz ileri gittiğini anlayan çocuk dayanamadı bu söze:

"İyi ama babacığım, bizim masada iki değil bir şişe var!"

karikatür

Faruk TOYDEMİR

BEYAZ DİŞ

Jack London

BİRGÜN ORMANDA GEZERKEN İNSANLARLA KARŞILAŞTI...

İNSANLAR, ORMANDAKİ HAYVANLAR GİBİ ONUN ÜSTÜNE ATILMAMIŞLARDI, SALDIRMAMIŞLARDI. SADECE BAKIYORLARDI... VE BU BAKIŞLAR ONU BÜYÜLÜYORDU.

SANKİ BÜYÜLENMİŞ GİBİ ONLARA BAKTI...

BİR EL BAŞINA DOĞRU UZANDI. YAVRU KURT AĞZINI AÇTI...

MİNİK KURT!

ÖTEKİ ADAMLAR GÜLDÜLER...

ŞUNUN BEYAZ DİŞLERİNE BAK!

NE KADAR KESKİN DİŞLERİ VAR!

ELİNİ KORU, BOYNUNDAN TUT!

HA HA AHAHAH!

KENDİNİ SAVUNMAK İSTEYEN KURT YAVRUSU DİŞLERİNİ ADAMIN ELİNE GEÇİRDİ...

BU BEKLENMEDİK HAREKET KARŞISINDA ADAM BEYAZ DİŞE BİR TEKME İNDİRDİ...

BU ÖTEKİLERİN ÇOK HOŞUNA GİTTİ. HEPSİ GÜLMEYE BAŞLADILAR...

AHA HAHA HAHAHAHA

O SIRADA BEYAZ DİŞ' DE SALDIRGANLIĞI BIRAKIP, ONLARIN NEŞESİNE KATILDI...

BEYAZ DİŞ

Jack London

O SIRADA, BİR KURT ÇIKAGELDİ. HER AN ÜSTÜNE ATLAYABİLİRDİ

ADAM KORKUSUZCA BÜYÜK KURDU OKŞUYORDU...

BEYAZ DİŞ

Jack London

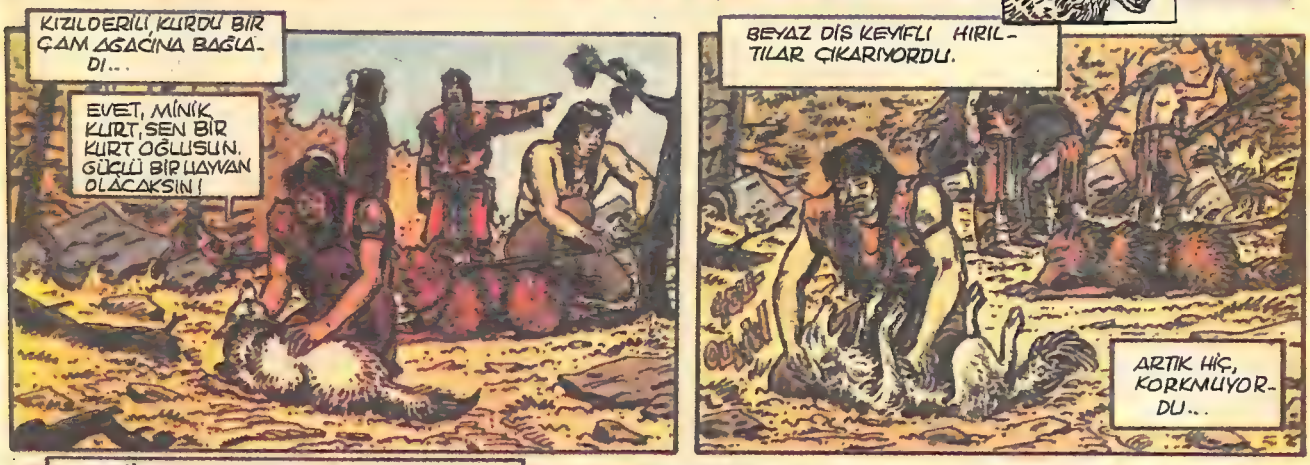

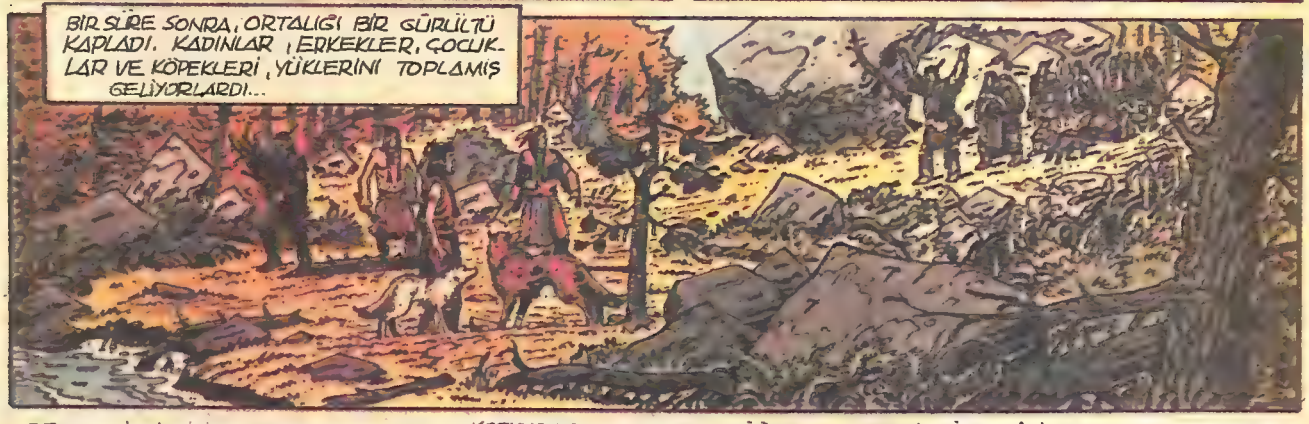

BEYAZ DİŞ

Jack London

DÖNEMEÇ DÖNDÜKLERİNDE, AKARSULARIN OLUŞTURDUĞU BİR GÖLEKLE KARŞILAŞTILAR. BEYAZ DİŞ BU KADAR ÇOK SUYU BİRARADA HİÇ GÖRMEMİŞTİ...

BEYAZ DİŞ ŞAŞKINLIKTAN SAŞKINLIĞA DÜŞÜYORDU. KIZILDERİLİLER HEMEN ORACIKTA EVLERİNİ KURDULAR. İNSANLAR GEÇTİKLERİ YERİ DEĞİŞTİRME GÜCÜNE SAHİPTİLER.

ÇOCUKLAR ÇADIRLARA GİRMEYE ÇALIŞAN KÖPEKLERİ TAŞLAR ATARAK KOVALIYORLARDI...

ARTIK BEYAZ DİŞ İNSANLARIN KOKULARINI İYİ TANIYORDU. ONLARLA BİRLİKTE OLMAKTAN HOŞLANIYORDU.

AMA ÖTEKİ HAYVANLAR ONU RAHAT BIRAKMIYORLARDI. KAVGACI BİR KÖPEK ÇIKAGELDİ...

KÖPEK, BEYAZ DİŞİN ÜSTÜNE ATILDI, VE SIRTINI ISIRDI...

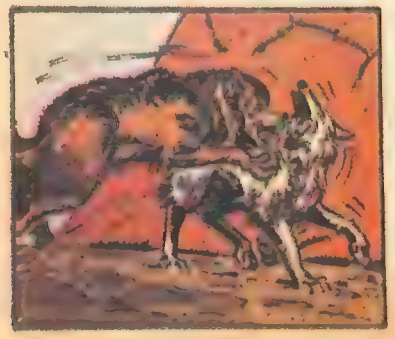

ÖFKEDEN ÇILGINA DÖNEN BEYAZ DİŞ ONA SALDIRDI.

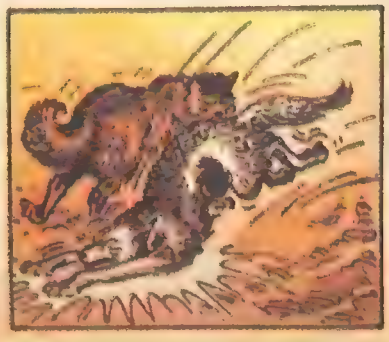

KÖPEK ÇOK GÜÇLÜYDÜ. BEYAZ DİŞİ ISIRIP DURUYORDU.

YORGUNLUKTAN BİTKİN DÜŞEN BEYAZ DİŞ, KANLAR İÇİNDE YERE SERİLDİ. ANNESİNİN AYAKLARI ALTINDA ACISINI DİNDİRMEYE ÇALIŞTI...

Sürecek

Yazan: İbrahim ÖRS

SINIFTAKİ AFACAN

7

Çizen: Sunder ERDOĞAN

ÖZET

Cumhuriyet ilkokulunun 5. sınıfındaki olaylar dizisinden, eşek arılarının sınıfı basmaları, gazete yakılarak çıkarılan dumanlarla da kaçırılmaları olayından sonra, Taşkın'ın 3 arı tarafından soküldüğü anlaşılmıştır. Yüzü şişen ve moraran Taşkın, arkadaşı Atıl, evine götürür. Çocuk günlerce okula gelemez.

Sevinç Öğretmen, öfkeyle sınıftan çıktı ve Müdür Aydın Bey'in odasına doğru seğirtti. Kapıyı vurup içeri girdi. Bir adım attı,müdür masasının önünde durdu.

— Müdür Bey! Müdür Bey!

Aydın Bey, Sevinç Öğretmeni hiç böyle görmemişti okulun açılmasından bu yana. Onunla, üç aya yakın bir süre aynı çatı altında çalışıyordu. Bu, insanları tanımak için yeterli bir süreydi. Bu süre içinde Sevinç Öğretmen çalışkanlığı, mesleğine bağlılığı, uysallığıyla dikkatleri çekmişti. Hem müdür, hem öğretmen arkadaşlarının, hem de öğrencilerin. Gelgelelim bugün, bu, her şeye karşın yumuşak yaratılışlı öğretmende bir şey vardı. Sinirliydi, kızgındı. Sesi, her zamankinden yüksek ve titrekti. Yeşil gözleri kocaman kocamandı. Bakışlarında, eski içtenlikten, tatlılıktan eser kalmamıştı. Avuçlarını açıp kapıyor, sık sık soluyordu. Yüzü gerilmişti. Burun kanatları, kaşları, dudağının bir bölümü, tik gelmiş gibi habire oynuyordu.

Müdür Aydın Bey, gözlüklerinin ardından öğretmeni süzdükten, üzerindeki olağanüstülüğü sezinledikten sonra, masasının önündeki koltuklardan birini göstererek:

— Oturmaz mısınız Sevinç Öğretmen, dedi. İsterseniz size bir çay getirteyim.

Ders saatiydi. Tüm öğrenciler ve öğretmenler sınıflarındaydı. Okulda büyük bir sessizlik egemendi. Sevinç Öğretmenin de şimdi, sınıfında, öğrencilerinin yanında olması gerekirdi. Her halde olağanüstü bir durum olmuştu. Olmuştu ki, Sevinç Öğretmen, sınıfını bırakıp müdürün odasına koşmuştu. Ders saatlerinde Aydın Bey'in, öğretmenleri odasında alıkoyması, üstelik çay da ısmarlaması pek sık rastlanan olaylardan değildi. Ama, her halinden öfke fışkıran bu öğretmeni yatıştırmak için, yapılacak başka bir şey de yoktu. Onu dinlemek ve yatıştırmak gerekti bir müdür olarak.

— Oturmaya değil, yakınmaya geldim! dedi Sevinç Öğretmen.

— Gene yakınırsınız, ama oturun lütfen.

Sevinç Öğretnen, tam oturmak üzereydi ki, yüzünü kırıştırarak ayağa kalktı.

— Oturun lütfen!

— Hayır, oturmayacağım!

— Otursanız iyi olur. Daha rahat konuşuruz.

Öğretmen, elini kalçasına getirdi. Getirdi de:

— Oturamıyorum Müdür Bey, dedi, oturamıyorum. Buram ağrıyor!

— Geçmiş olsun, bir şey mi oldu?

İşte bu soru, Sevinç Öğretmenin yeniden bağırmasına, öfkesinin kabarmasına yetiverdi:

— Daha ne olacak? dedi. Düştüm. Sandalyeden düştüm. Çocuklar beni düşürdüler. Sonuç daha da kötü olabilirdi, ama neyse ki kendimi korumasını bildim.

Ne olacak? Sandalyenin bacaklarından biri kırıldı. Ben de dengemi yitirerek düştüm.

Müdür Aydın Bey, için için güldü, ancak güldüğünü de belli etmedi. Şaşırmıştı da. Öğretmeni sandalyesinden düşürmek... Olacak şey miydi bu? Ne var ki, yakınmalar, hep bu sınıftan beşinci sınıftan geliyordu. Son arı olayını anımsadı. Bu olay üzerinden bir ay geçmiş geçmemişti ki, yeni bir olay doğmuştu işte. Tam, çocuklar uslandı diye düşünürken, inşallah bir daha böyle olaylar olmaz diye umutlanırken, bu olay da nereden çıkmıştı böyle?

— Oturmaz mısınız Sevinç Öğretmen, isterseniz size bir çay getirteyim.

Yazan: İbrahim ÖRS

SINIFTAKİ AFACAN

Çizen: Sunder ERDOĞAN

— Anlatır mısınız, dedi müdür nasıl oldu bu iş?

— Masama geçmiştim. Tam sandalyeye oturacağım sırada beklenmedik bir şey oldu.

— Ne oldu?

— Ne olacak? Sandalyenin bacaklarından biri kırıldı. Ben de dengemi yitirerek düştüm. Allahtan tedbirli davrandım da, bu kadarla atlattım.

— Geçmiş olsun Sevinç Öğretmen. Sonra ne oldu?

Sevinç Öğretmenin kızgınlığı sürüyordu.

Hayır, kırık değildi. Ben, kaç aydır oturduğum sandalyenin kırık olup olmadığını bilmez miyim?

— Çocukların, dedi, gülüşmeleri arasında güçlükle ayağa kalktım. Sessizliği sağlamak kolay olmadı. Ve bir soruşturmaya giriştim. Bana bunu kim yaptı, öğrenmek istiyordum. Bu kez de, her zamanki gibi, bir sonuç alamadım.

— Hemen çocukları suçlamak da doğru olmaz Sevinç Öğretmen. Siz de kabul edersiniz bunu. Acaba sandalyenin ayağı kırık olamaz mı?

— Hayır, kırık değildi. Ben, kaç aydır oturduğum sandalyenin kırık olup olmadığını bilmez miyim?

— Sandalyenin ayağı, kırık değil de zayıf olabilir. Ve siz -afedersiniz- biçimsiz bir oturma sonucu bu zayıf bacağın kırılmasına neden olabilirsiniz.

— Asla, asla böyle olmadı!

— Bunu nereden biliyorsunuz Sevinç Öğretmen?

Öğretmen bir kez öfkelenmişti ya, karşısındaki müdür de olsa, kendini tutamıyor, frenleyemiyordu artık.

— Siz, dedi, sınıfımı bilmiyorsunuz, tanımıyorsunuz gibi davranıyorsunuz! Bugüne değin geçen olayları anımsıyorsunuz kanımca. Böyle bir sınıfta, öğretmene ait sandalyenin durup dururken kırılmasını ve onun yere düşüp kalçasını incitmesini basit bir kaza olarak kabul etmek, iyimserlik olmaz mı acaba Müdür Bey?

Aydın Bey, Sevinç Öğretmen'e hak verdi. Ne var ki, çaresizdi olaylar karşısında.

— Peki, benden ne yapmamı istiyorsunuz? dedi. Gelip çocuklarla konuşayım isterseniz. Hani konuşmam da gerekir.

— Hayır, hayır! diye bağırdı Sevinç Öğretmen. Çocuklarla konuşmak yarar sağlayacağa benzemiyor. Ne benim, ne de sizin. Şurası bir gerçek ki, sınıfımda yaramaz, afacan, haylaz ve müzipliği alışkanlık haline getirmiş bir ya da birkaç cocuk var. Tüm sorun, bunu ya da bunları saptayabilmek. Ders yılı başlayalı beri, bunu başaramadım. Başaramadık. Bu tür olayları yaratan ya da yaratanlar, öylesine sinsi, öylesine gizli ve kurnaz davranıyorlar ki, ortada kanıt olarak bir iz bırakmıyorlar. Bırakmakdıkları gibi, onca sıkıştırmalara karşın, gerçeği de açıklamıyorlar. Başka bir yöntem bulmak gerek. Müdürümüz olarak, sizden bunu rica ediyorum. Suçlunun saptanması, hem beni, hem sınıfımı, hem de sizi rahatlatacak. Öyle değil mi Müdür Bey?

— Öyle, dedi müdür. Peki, bu konuda bir öneriniz var mı?

— Var! diye yanıtladı Sevinç Öğretmen. Örneğin, öğrencilerimin geldikleri okullara, müdür olarak birer yazı yazmanız ve onlar hakkında bilgi istemeniz!

Müdür Aydın Bey, bu öneriyi yabana atılır bir öneri olarak görmedi. Üstelik benimsedi de.

— Peki, dedi yapalım bunu. Ancak sınıfımızda 30 kadar öğrenci var. Bunların tümü hakkında yazışma hem uzun sürecek, hem de yorgunluk olacak. Bana sorarsanız, en iyisi, öğrencileriniz arasında bir seçim yaparak, haklarında bilgi edinmek istediklerimiz çocukların sayısını azaltmak.

Sevinç Öğretmen, Aydın Bey'in isteğine uyarak oturmak istedi. Fakat koltuğa oturmasıyla kalkması bir oldu.

Öğretmen, bu karşı öneriyi akla yakın buldu. Haklıydı müdür bey. Sınıfta öyle çalışkan, söz dinler, uslu çocuklar vardı ki, onları olup biten olaylardan sorumlu tutmak doğrusu haksızlık olurdu. Örneğin, Figen, Serap, Selma, Atıl, Taşkın, Neşe... Başkaları da vardı: Yusuf, Hande, Asım, Şahin, Lütfi, Aylin... gibi.

— İsterseniz, dedi müdür, oturunuz. Oturunuz da şu çocukları hemen birlikte saptayalım ve yazışma işlemine başlayalım.

Sevinç Öğretmen, Aydın Bey'in isteğine uyarak oturmak istedi. Fakat koltuğa oturmasıyla kalkması bir oldu. Yeniden elini kalçasına götürdü ve:

— Ay! diye bir ses çıkardı.

Ardından da:

— Kusuruma bakmayın ama oturamıyorum Müdür Bey, dedi.

sürecek

AFACANLAR

Güneşe Yolculuk 7

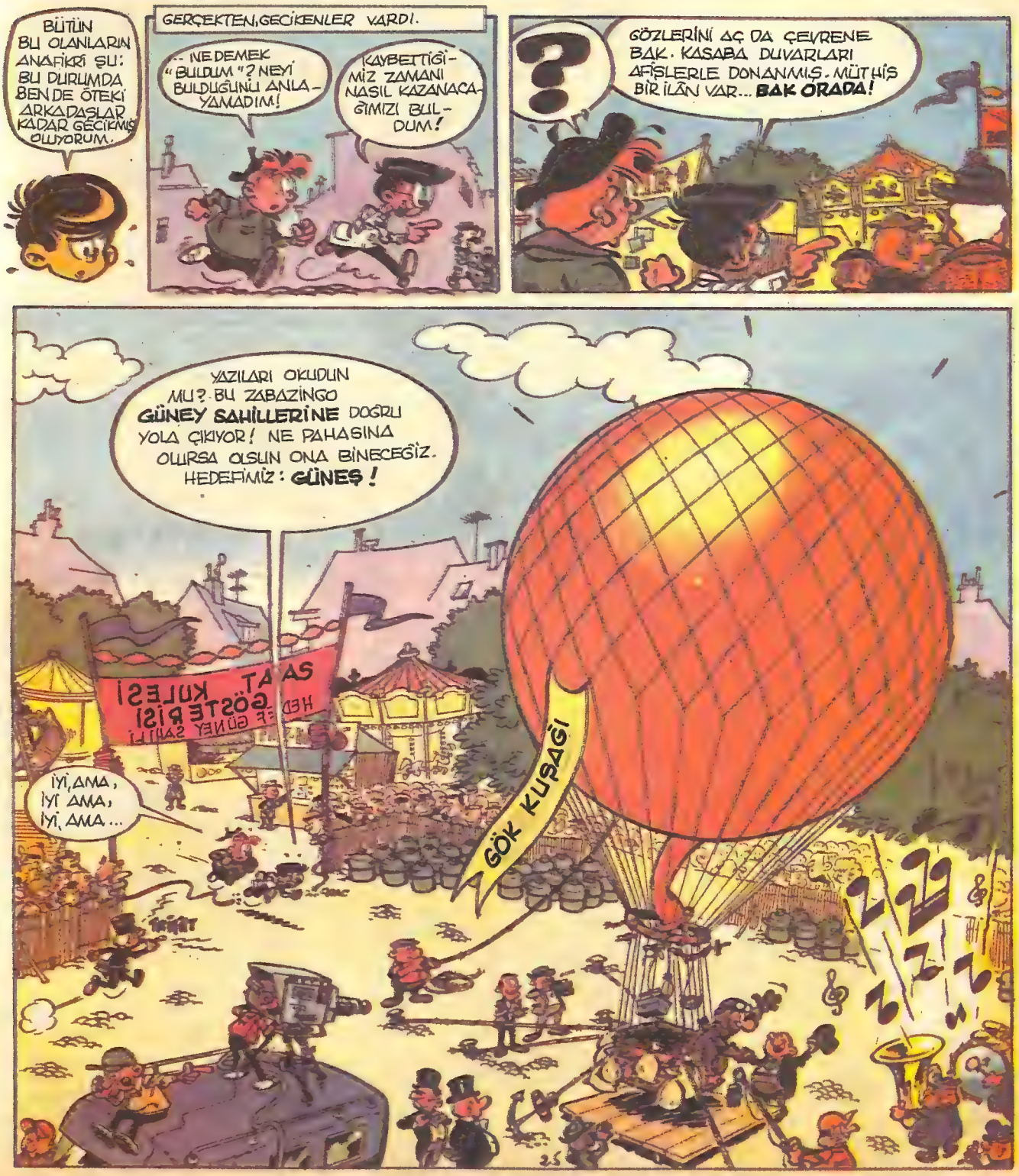

AFACANLAR

DUR!
GEÇMEK YAS...

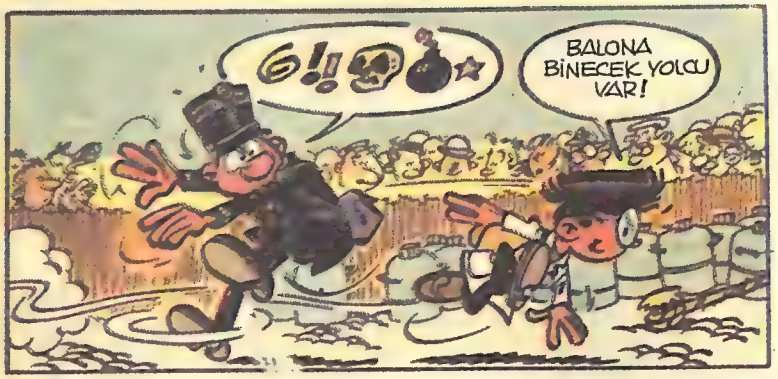
6!!
BALONA BİNECEK YOLCU VAR!

İKİ KİŞİ OLMAZ!
DUR!

BIRAKIN BENİ!
BIRAKIN BENİ!
BIRAKIN BE!..

HERŞEYİ BIRAKIN!

ÇABUK TOPUZ!
AMA!

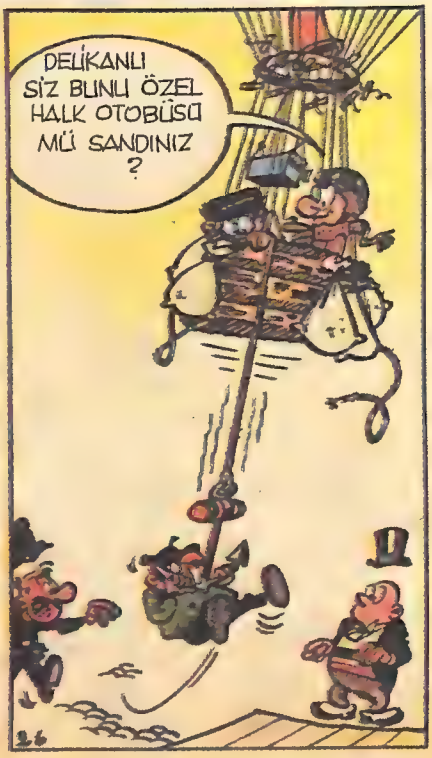
DELİKANLI SİZ BUNU ÖZEL HALK OTOBÜSÜ MÜ SANDINIZ ?

BUNU PERSONEL SERVİSİNE BİLDİRMELİYİM... SİZİ YANLIŞ YERE YOLLAMIŞ OLACAKLAR..

AFACANLAR

SIKI TUTUN! SAKIN DÜŞME OLUR MU?
SİZE KENDİMİ TANITAYIM: BEN SAAT KULESİNDE ÇALIŞIYORUM.
DOSTLARIM BANA SAAT KUŞU DERLER. AMA ŞİMDİ GÖK KUŞU OLACAĞIM, NE KOMİK DEĞİL Mİ?
PEKİ BEN KİMİNLE MÜŞERREF OLUYORUM?
BEN DÖRTGÖZ, AŞAĞIDA, ÇAPAYA TAKILI ARKADAŞIM DA TOPUZ. ONU ORADAN KURTARMAMIZ GEREK!
!
DOĞRU SÖYLÜYORSUN! BUNA NASIL CESARET ETMİŞ! YAPTIĞI ÇOK TEHLİKELİ!
ONU NASIL KURTARABİLİRİZ?
MDAT!
İLK ÖNCE FAZLA KİLOLARDAN KURTULMALIYIZ! BANA ŞU TORBALARI VERİN. SAFRAYI ATALIM!
BU TORBALARI MI? TAMAM!
BU KADAR ÇOK AĞIRLIKLA YERE ÇAKILABİLİRİZ. ÇOK TEHLİKELİ! HADİ HOP. HOP. HEPSİNİ ATALIM!
ÇOK GARİP! ALTMIŞ KİLOLUK SAFRA ATTIK AMA SAYACIM HİÇBİR DEĞİŞİKLİK GÖSTERMİYOR!
?
HEY YUKARDAKİLER!!! BİRAZ DİKKATLİ OLSANIZA.. BAGAJINIZIN ÇOĞU AŞAĞI DÜŞTÜ. NEYSE Kİ HEPSİNİ YAKALADIM!
BUNLAR... ÜÜÜ... BUNLAR KASABAYA HAVALE EDİLECEK. HEPSİNİ AŞAĞI AT... ÇABUK!
İLGİNÇ BULUŞ!
NE DÜZENİ BOZUK BİR KASABA BURASI! TORBALARI ÖNCE BALONA DOLDURUP SONRA AŞAĞI ATIYORLAR!
UFF! NEYSE BAŞARDIK.. TEHLİKE KALMADI.

AFACANLAR

Sürecek

KOKO ADASI

ÜÇ gündür Costa Rica'nın pasifik kıyısındaki Puntarenas kasabasında boğucu sıcak ve nemli bir havada bir gemi arıyorduk. Amacımız 300 deniz mili uzaktaki Koko adasına gitmekti. Görevimiz üzerinde 3 sahil koruma görevlisinden başka kimsenin yaşamadığı tropik ormanlarla örtülü bu adada botanik incelemeler yapmaktı.

Puntarenas'daki ufak balıkçı tekneleri Koko adasına çok seyrek gidiyorlardı. Balıkçı teknelerine Koko adasına gitmek için sorduğumuzda tekne kaptanlarının yüzleri buruşuyordu. Arkadaşlarımızdan Loren Mc Intyre'ın Latin Amerika'yı iyi tanıması ve İspanyolcayı çok iyi bilmesi bile gemi kaptanlarını ikna etmede yeterli olmadı. Gemi kaptanları davranışlarının nedenlerini açıklamadan teklifimizi sürekli ret ediyorlardı. Tam o sırada tesadüfler yardımımıza koştu. İsveç bandıralı bir teknenin o sırada Puntarenas açıklarında demir atmakta olduğunu öğrendik. Gemi 33 metre boyunda, 65 tonluk olup 300 m² yelken yüzeyine sahipti.

Hemen gemidekilerle temas kurduk. Viktorya gemisinin personeli vikingler soyundan gelme Leif, Lars, Jan ve Björ'den başka Kostarikalı Louis, İrlandalı aşçı Keaven'dan oluşmaktaydı.

Yarım saat içinde kaptan Leif ve tayfalarını Koko adalarına bizimle birlikte gitmeye ikna ettik. Daha başlangıçtan itibaren Koko adalarına yapılacak seyahat herkeste ortak fakat açıklanmayan gizli bir ilgi yarattı.

Hemen ertesi gün gemiye su ve yiyecek ikmali yapıldı ve akşamüstü denize açıldık . Hiç kimse amacımızdan söz etmemesine karşın herkesteki garip bir gerilim dikkati çekiyordu. Hava çok sakindi, doğa da bütün güzelliklerini sergiliyordu. Bu sırada aşağıdaki kamaradan gelen konuşmalar dikkatimi çekti. Bir grup denizci harita ve eski belgelerle kaplanmış masanın etrafına toplanmışlardı. Konuşmalar adada bulunan büyük hazineler üzerineydi. 19. yüzyıla kadar orta ve güney Amerika korsan yatağı durumundaydı. Korsanların İspanyol gemilerinin Peru'dan taşıdıkları altın, gümüş madenlerini gasp edip adalara gömdükleri söyleniyor.

Söylentiye göre adaya ilk hazine 17. yüzyılda Kaptan Edward Davis tarafından gömülmüş. İkinci büyük hazineyse 1820 yılında Benito Bonito tarafından adaya gömülmüş. Peru ve diğer Güney Amerika ülkeleri bağımsızlıklarını kazanmaya başlamalarıyla İspanyol devlet ve kilese hazinesi İspanya'ya taşınmaya başlanmış. Kaptan Thompson ve korsanları İspanyolları öldürüp 27 ton altın ve gümüşü Koko adasına getirmişler. Bu hazinenin bugünkü değeri yaklaşık 400 milyon mark. Daha sonra Thompson'un gemisi İspanyollarca batırılmış. Fakat onu hazinenin yerini öğrenebilmek için sağ bırakmışlar. Oda İngiliz bir balina avcısının yardımıyla kaçmayı başarmış. 1840'da Keating adlı arkadaşının evinde ölürken ona hazinenin yerini söylemiş; o da hazineyi almış.

Üç günün sonunda akşamüzeri adayı gördük. Hava gitgide kararmasına karşın yol alıyorduk. Karanlıkta kayalıklara çarpmamız olasıydı. O zaman Kaptan Leif'in adaya daha önce de gelmiş olduğunu öğrendim. Adanın iki koyundan birine demirlendik.

SABAHIN ilk saatlerinde tekrar güvertedeydim. Gün ağarırken daha önce böyle vahşi bir güzellik görmediğimi anımsadım. Sahilin arkasında yükselen yüksek tepeler ormanla kaplıydı. Sahilboyu göz alabildiğine uzanıyordu. Burada korsanların ne yaptıklarını düşündüm.

Limana uğrayamayanlar için ada onların reviri ve vahasıydı. Çünkü ekvatoral kuşakta bulunan ada yılda 8000 milimetre yağış alıyor.

Adaya çıkmak için suya atladığımızda bu sularda çok köpekbalığının yaşadığı aklıma geldi. Daha sonra bot eşliğinde kıyıya çıktık. Kıyıya adım attığımızda botanik araştırmaları unutmuş, kendimizi hazine ve Robinson hayatına kaptırmıştık. Ormanda ilerlemek oldukça sordu. Ada 25 km² olmasına karşın sık orman onu çok daha büyük gösteriyordu. Sonra define arayıcılarının ilk belirtisi bir kazmaya ve dinamit sandığına rastladık. Dinamitler bozulmuş ve bitkilerle kaplanmıştı.

BU sırada Alman August Gissler'in hikâyesi geldi aklıma. 18 Mayıs 1888'de Hawaii'de yaşarken Amerika'ya sonra Puntarenas'a gelmiş. Burada Koko adasını duymuş, adaya gelerek hazine aramaya başlamış. Bir süre sonra burada bir koloni kurmaya karar verip Almanya'dan 6-7 aile ve karısını alıp adaya yerleşmişler. Planı finanse edebilmek için ABD'de bir şirket kurup tahvil çıkarmış. Costa Rica hükümetiyse onu adanın sorumlusu ilan etmiş. Fakat umduklarını bulamayanlar geri dönmüşler. Gissler 1935 yılında ölürken genç olsaydım hazine aramaya baştan başlardım demiş. Gissler'in sebze ve kahve tarlalarını görüyorum fakat burası da ormanla kaplanmış.

Ada volkanik özelliklere sahip. Depremler yer kaymaları nedeniyle eskiden hazinesini gömenler bile bugün onu bulamayabilirler. Yeni elektronik maden arayıcıları bile oluşmuş bazalt tabakalarından dolayı işe yaramayabilir. Yine de tek arama metodu incelemek ve kazmak. Zamanımız sınırlı olduğundan elimiz boş dönmek zorunda kalıyoruz. Fakat bir gün Koko adasına gelirsem nereyi kazacağımı çok iyi biliyorum.

BOB MORANE Süper Komando 7

BOB RÜYASINDA İLGİNÇ ŞEYLER GÖRDÜ.

ACAİP ŞEYLER SAYIKLADI DURDU.

DESMODUS ROTONDUS

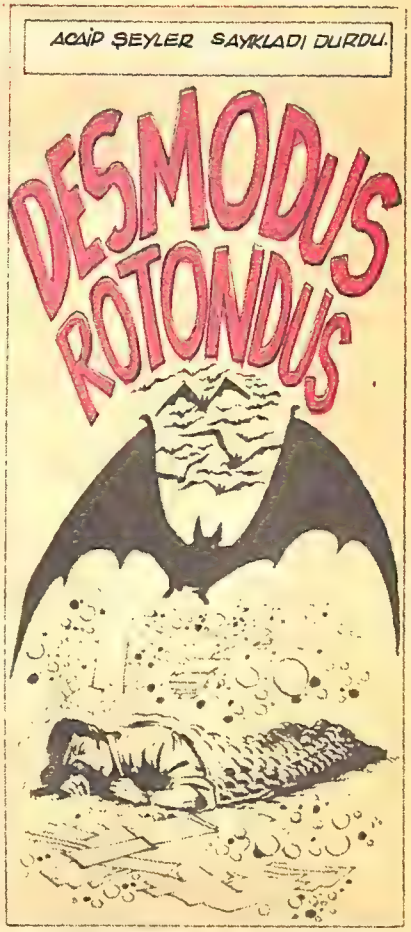

UYANDIĞINDA ÜZERİNDE VAMPİR YARASALAR UÇUŞUYORDU...

OMUZUNDA BİR ACI HİSSETTİ.

BİLL! JACİNTA!

BİLL! JACİNTA!

BOB ÖLÜMDEN KILPAYI KURTULMUŞTU.

BOB MORANE Süper Komando

BOB MORANE Süper Komando

BOB MORANE Süper Komando

Sürecek

Oralet'ten neşeli armağanlar!

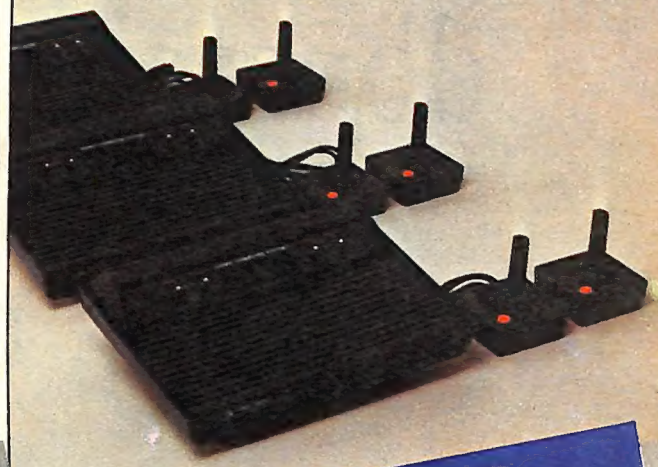

5 RENKLİ TV

20 ATARİ

Anneniz bilir: İçeceklerin iyisi, güzeli Oralet'tir.

Oralet'in neşeli armağanlarını...
Renkli televizyonları, Atarileri ona siz söyleyin.

Bugünlerde eve daha çok Oralet alsın. Kazanma şansınız çoğalsın.
Armağanlardan biri sizin olsun. Evinize neşe dolsun!

Nasıl Katılacaksınız?

- Oralet metal kutularda, metal kapağın altında, kutu ağzına yapışık olan alüminyum folyoyu kesin.
- Oralet kavanozlarda, kavanoz ağzına yapışık olan Oralet baskılı alüminyum folyoyu kesin.
- Oralet poşetlerin içindeki etiketleri çıkarın.

Biriktireceğiniz alüminyum folyoları ve poşet etiketlerini, arkasında adınız, soyadınız ve adresiniz yazılı bir zarf içinde en geç 1 Aralık 1984 gününe kadar **P.K. 46 Teşvikiye-İstanbul** adresine postalayın.

Nasıl Kazanacaksınız?

- Çok gönderin, kazanma şansınızı çoğaltın.
- 14 Aralık 1984 günü noter huzurunda yapılacak çekiliş sonrasında kazananların adları dergilerde yayınlanacaktır.
- Oralet'in üretim, pazarlama ve reklam faaliyetlerinde görev alanlar bu ikramiye çekilişine katılamazlar.

INDEKS